DAYANIŞMA

Demokrasi Güçlerinin Birliği İçin İleri!

Ocak 1982 Sayı 7 1,50 DM

demokrasiyi kundaklayanlarla demokratikleşme sağlanamaz

Askeri-faşist diktatörlüğün şefi Kenan Evren anayasa referandumu ve seçimler için muhtemel tarihler açıkladı.

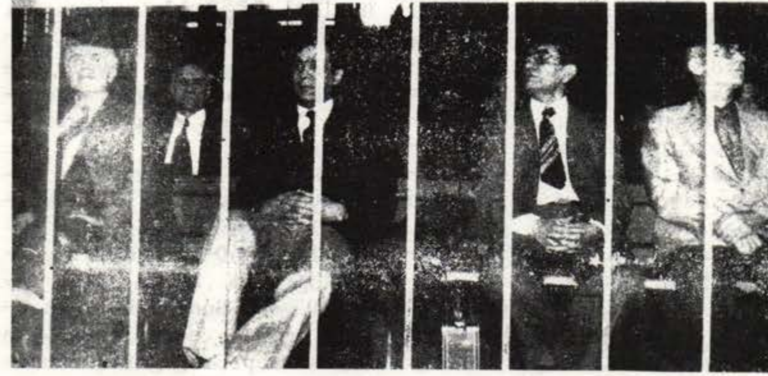
Bu sürecin "demokrasiye dönüş" diye adlandırılması, hiç kuşkusuz iğrenç bir riyadan başka birşey değildir.

Çünkü Kenan Evren ve şürekası, darbeyi yaptıkları ilk günden başlayarak nasıl bir rejim istediklerini ortaya koymuşlardır.

Bu rejimin adına herşey denilebilir ama demokrasi denilemez. Nitekim, cuntacı generaller bütün insan haklarını yokettikleri gibi, bütün yaptıklarını kalıcılaştırmanın çabası içinde oldular.

●Birtakım emirnameler yayanlayıp, bunlara kanun adı vererek, onlara dokunulmazlık zırhı geçirdiler.

●Siyasi partileri feshettiklerini açıkladılar, ve partilerin taşınır-taşınmaz mallarına el koydular.

●Üniversite özerkliğini tümüyle kaldırıp, üniversiteleri faşist rejimlerdekine benzer şekilde prangalara vurdular.

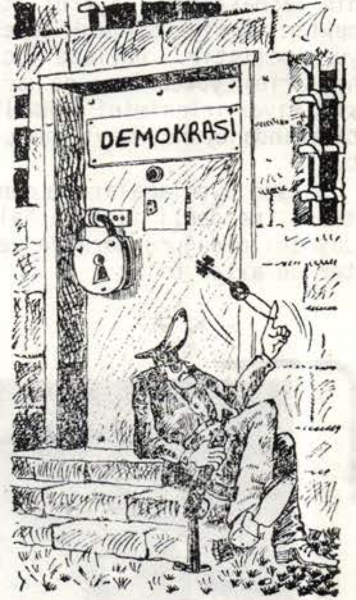
●Yargıç teminatını kaldırıp, yargıçları Adalet Bakanlığı'na ve Devlet Başkanlığı'na bağladılar.

●Sıkıyönetim kanunlarından, yargılama usüllerine kadar demokratik hukuk ilkelerini kökünden kazıyacak değişiklikleri yasa adı altında zorla dayattılar.

●Tekelci sermaye egemenliğini pekiştirmek için toplumsal ve siyasal yaşamın tüm alanlarına el attılar. Pekçok yasayı şu anda uzmanlara didik didik ettirerek, antidemokratik değişiklikleri peşpeşe hazırladılar ve hazırlıyorlar.

Yani uzun sözün kısası, kendi yaptıkları kanunlara göre yeni bir anayasa hazırlatmaktalar.

Bu amaçla da, bütün üyeleri askeri konsey tarafından atanan bir Danışma Meclisi kurdular.

Böylece tekelci sermayenin öngördüğü uzun erimli bir zorbalık rejiminin çerçevesini kesin çizgilerle çizdiler ve şimdi de o çerçevenin içini doldurmaktalar.

Neyin Takvimi

Cuntanın başı Kenan Evren yılbaşı konuşmasında bir takvim açıkladı. Bu takvim neyin takvimiydi? Cunta şeflerine ve burjuva basınına bakılırsa "demokrasiye dönüşün" takvimiydi. Bu vesileyle cunta şakşakçısı kalemler kumandanların ve Türk ordusunun demokrasiyi kurmakta olduğunu tekerleyen bayat teranelerini bu vesileyle yeniden yükselttiler.

Hemen şunu bir kez daha tekrarlayalım ki: kısıtlı bir demokrasiye dahi tahammül edemeyenler, demokrasiyi kuramazlar. İnsan haklarını boğazlayanlar, insan haklarına dayalı bir rejime geçmezler. İşçilerin ve tüm emekçilerin haklarını gaspederler, onları iade etmezler.

Toplumun ve ülkenin demokratikleşme sürecini askeri faşist bir darbe ile kundaklayanlar, demokrasiyi kuramazlar.

Onlar olsa olsa silah zoruyla kurdukları diktatörlüklerini parlamenter görünümler altında yarı-askeri bir polis devletine dönüştürmenin hazırlıklarını yaparlar.

Kenan Evren'in yılbaşı konuşması da bundan başka birşey değildir.

Yani açıklanan takvim "demokrasiye dönüşün" değil, anti-demokratizmi birtakım hukuksal kılıflarla kurumlaştırma gayretlerinin takvimidir.

Bu takvim Amerikan emperyalizminin, yerli parababalarının ve onların faşist generallerinin takvimidir.

DİSK yöneticileri üzerinde şiddetlenen devlet terörü

DİSK yöneticilerini idam tehdidiyle yargılayan faşist cunta, savaş hali usüllerini uyguluyor.

*Savunma avukatları duruşmalardan dışarı çıkarılıyor.

*Duruşmalarda sendikacıların söz hakları kısıtlanıyor.

*Tutanaklar mahkeme heyetinin isteğine göre tutuluyor.

*12 Mart'ın ünlü faşist savcılarından Süleyman Takkeci davanın çabuk sonuçlandırılması için bu usüllere başvurulduğunu söyleyerek, cuntanın niyetini bir kez daha açığa vuruyor.

*DİSK yöneticileri mahkemeye getirilip götürülürken askeri gardiyanlar tarafından hırpalanıyor.

*İddianamede, TÜRK-İŞ'in işverenlerle uzlaştığı, DİSK'in ise uzlaşmadığı belirtiliyor. DİSK yöneticilerini cezalandırma isteği esas olarak bu gerekçeye dayandırılıyor.

Evren'in Sahibi konuştu

NATO Dışişleri Bakanları toplantısında Sovyetler Birliği'ne karşı ekonomik ambargo kararını çıkartamayan eski NATO başkomutanı şimdiki ABD Dışişleri Bakanı Haig, İngiliz The Guardian muhabirinin sözlerine çok kızdı. Muhabir, ABD'nin Latin Amerika'da ve Türkiye'de askeri diktatörlükleri desteklediğini hatırlatınca, Haig tıpkı Evren gibi terör edebiyatı yaptı, Türkiye'deki generallerin demokrasiyi kurmak için yönetime geldiklerini söyledi. Konuşan sanki K.Evren'in kendisiydi. Daha doğrusu Evren'in pek alıştığımız o sözleri, gerçek sahibinin sesiydi.

TÖB-DER DAVASI SONUÇLANDI (SAYFA - 2)

ÜCRET ZAMMINI İŞVERENLER BİLE AZ BULDU

☐ 1981-82 yılı için Yüksek Hakem Kurulu'nun yürürlüğe koyduğu sözleşmelerdeki ücret artışının, Hükümet temsilcileri tarafından yeterli olduğu savunulurken, işveren temsilcileri de eşine az rastlanabilecek bir tutumla Yüksek Hakem Kurulu'nun ön gördüğü ücret artışının yetersiz olduğunu savundular. Bu ücret artışı ile işletme çalıştırmanın mümkün olamıyacağını, hükümetin bir düzeltme yapmaması halinde kendilerinin işçilere prim vereceklerini açıkladılar. "Aksi takdirde bu uygulama, üretimin düşmesine yol açar" dediler.

TÜRK-İŞ temsilcilerinden Mustafa Başoğlu ve Maden Federasyonu Genel Başkanı Kemal Özer ise YHK'nun kararına her zamanki gibi göstermelik olarak muhalefetlerini açıkladılar. Oysa, kazanılmış işçi hakları cunta tarafından gasbedilirken TÜRK-İŞ yönetimi bunların durdurulması yönünden ciddi bir çaba içinde bulunmamıştır. Ancak Denizcier, boğazlanan her işçi hakkı karşısında cuntanın Başbakanını ziyaret etmekten ileriye bir muhalefet yürütmemiştir. Böylece işçi haklarının yokedilmesine karşı çıkıyor izlenimini TÜRK-İŞ tabanında uyandırmayı ummuştur.

Bu son uygulamaları da cuntanın ne denli işçi ve halk düşmanı olduğunu görmeye yeter de artar bile.

☐ YÜKSEK ÖĞRENİM KURUMU

Devleti ve toplumu faşistleştirmek için gözü kara politikalar izleyen askeri faşist cunta, kanun adında yayınladığı bir emirname ile yüksek öğrenim kurumlarının özerkliğini tümüyle sona erdirerek, eğitim ve bilimi faşizmin hizmetine sokma çabalarını iyiden iyiye açığa vurdu.

Türkiye'de, 12 Eylül öncesinde pekçok yüksek öğrenim kurumunda özerklik bulunmuyordu. Ancak kimi büyük üniversitelerde hiç değilse idari özerklik vardı. Üniversiteler kendilerini yönetecek organları kendileri seçebiliyordu. Yüksek Öğrenim Kanunu tüm yüksek öğrenim kurumlarında idari özerkliği sona erdirdi. Bundan böyle Rektör, Dekan ve Akademi Başkanları devlet başkanı ve yürütme organının diğer birimleri tarafından tayin edilecek. Yüksek Öğrenim Kurulu adında oluşturulan yeni organ da tayinle geliyor. Cuntanın başı Evren, YÖK Başkanlığına müseccel Amerikancı profesör İhsan Doğramacı'yı tayin etti. Yüksek öğrenim kurumlarının faşistleştirilmesi konusunda ve yeni yasanın hazırlanmasında Evren cuntasının başdanışmanlığını yapan, emperyalizmin Türkiye'deki mutemet adamlarından Doğramacı, yeni görevi ile bundan sonra da hizmetlerine(!) devam edecek.

YÖK'ü madde madde irdelemek çok geniş bir yazı konusu olduğundan, biz birkaç noktasına değinmekle yetineceğiz.

Yasaya göre, istenildiğinde öğretim üyelerinin görevlerine kolayca son verilecek. Görevine son verilenler, bilimsel kariyer ve sıfatlarını kullanamayacaklar. Böylece, yıllar süren bilimsel çalışmalarla kazanılan Prof, Doç, Dr, Vb. ünvanlar emirle geri alınabilecek. Görüldüğü gibi cunta öğretim üyelerinin mutlak itaatını öngörüyor. Aktif siyasal çalışmalar öğretim üyelerine yasaklanıyor. Siyasi partilere üye olma yasağı getiriliyor.

YÖK, paralı eğitimi de öngörüyor. Her yıl yarım milyon lise mezunu sınavdan geçirilecek 40-50 bin kişi yüksek öğrenim kurumlarına girebiliyor. Bundan böyle, tahsile devam edebilmek için "sırat köprüsü" giriş sınavlarını kazanmak da yetmeyecek; yüksek öğrenime devam edebilmek için her yıl, öğrenim kurumlarına dar gelirlilerin asla ödeyemeyecekleri meblağları ödemek de gerekecek. Böylece işçi ve emekçi çocuklarına yüksek öğrenim kapıları tümüyle kapatılacak.

Baştanberi cuntaya hayırhah davranan bir kısım öğretim üye ve görevlileri, YÖK'ten sonra geç kalmış tepkilerini ortaya koymaya başlamışlardır. Cuntanın köy muhtarlarını bile tayin etmeye heveslenen cunta başı Evren, bu tepkiler karşısında "özellikle" alay eden konuşmaları şaşırtıcı olmamıştır. Önümüzdeki dönemde bir yandan genel olarak faşist cuntaya karşı mücadeleyi sürdürürken, öte yandan yüksek öğretim kurumlarının demokratikleştirilmesi mücadelesi ertelenemez bir görev olarak önümüzde duruyor.

TÖB-DER DAVASI SONUÇLANDI

50'yi aşkın TÖB-DER yöneticisi 1 ilâ 9 yıl arasında ağır hapis cezalarına çarptırıldılar. Mahkeme ayrıca TÖB-DER'i kapatarak, mallarını hazinenin gaspına verdi. F.Almanya'daki TÖB-DER yöneticileri yayınladıkları bildiride özetle şöyle dediler: "TÖB-DER davası ile generaller cuntası, eğitim, bilim ve öğretmen düşmanlığını kanıtlamıştır. Şimdi DİSK davası ile, sendikal hareketi yoketmeye, sendikaları fizik olarak da ortadan kaldırmaya hazırlanmaktadır. Ne var ki, sadece Türkiye halkları karşısında değil, dünya demokratik kamuoyunda da çoktan mahkûm olan cuntacılar, tüm zorbalıklarına karşın Türkiye demokratik öğretmen hareketini ve işçi hareketini yokedemeyeceklerdir. Dünya demokratik kamuoyunu sendikaları, hukuk kuruluşlarını Türkiye'deki zorba yönetime karşı mücadeleye, TÖB-DER, DİSK ve Türkiye demokrasi güçleriyle aktif dayanışmaya çağırıyoruz."

ASKERİ TOPLAMA KAMPLARINDA FAŞİST TERÖR

Askeri-faşist diktatörlüğün ünlü toplama kamplarından Mamak Askeri Cezaevindeki siyasi tutuklular hapisanelerdeki insanlık dışı uygulamalara karşı, geçtiğimiz günlerde yeniden açlık grevi yaptılar.

Cuntanın gardiyan subayları açlık grevini terörle bastırmak istediler. Siyasi tutukluları hayvanca dövdüler, bir kısmına ağır işkenceler uyguladılar.

Bu işkenceler sonucunda; Dev-Yol kovuşturmasından dolayı bir yıldır hücrede tutuklu bulunan Nasuh Mitap komaya girdi. Ali Başpınar ise ağır yaralı olarak yatıyor.

Fosiller Fuarı'na Türkiye de katıldı

10 Kasım 1981 tarihli Tercüman gazetesinin bildirdiğine göre, bu yıl ilk defa Türkiye'nin de katıldığı 18. Uluslararası Mineroloji ve Fosiller Fuarı Münih'te açılmış. Bu fuara aralarında Türkiye'nin de bulunduğu 26 ülkeden 327 firma iştirak etmiş. Gazete haberi şöyle devam ediyor:

"Türkiye'nin Ünal Kardeşler Ticaret-Kardımpeks işbirliği ile temsil edildiği fuarda Türk reyonu büyük ilgi gördü."

Fuarı ziyaret eden Alman profesör Hanauer ise Tercüman gazetesine bir açıklama yaparak, Türkiye'de bu derece eski fosillerin varlığından çok ziyaretçinin haberdar dahi olmadığını belirttikten sonra, "fosiller Türkiye için çok önemli döviz kaynağıdır. Tüm iddialı ülkeler ile yarışa girebilir" diyerek beğeni duygularını dile getirmiş.

Bizim bu sözlere ekleyeceğimiz pek birşey yok. Sayın profesör Hanauer yerden göğe kadar haklıdır. Gerçekten Türkiye fosiller bakımından son derece zengindir. Öylesine zengindir ki, özel olarak fuar veya sergi için büyük masraflara girmesine ya da fosil bulacağım diye yedi kat yerin altına kazı yapmasına gerek duymayacak kadar! Münih'te açılan bu sergiye sadece şu anda Çankaya'ya tünemiş ve halkın başına bela olmuş "ordu fosili" generallerin tablosunu koysaydı, bu bile kafi gelirdi. Ve bütün izleyiciler, bu derece ilginç fosiller görmekten son derece memnun olurlardı.

Cuntacı paşalardan daha ilginç fosil olur mu?

TSİP Avrupa Konseyi'ne yeni bir belge gönderdi

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ AVRUPA KONSEYİ'NİN 23 OCAK'DAKİ SİYASİ İŞLER BÜROSU TOPLANTISINA VE 25-29 OCAK'DAKİ PARLAMENTO ASAMBLESİ(GENEL KURULU) 35. OLAĞAN TOPLANTISINA TÜRKİYE'DEKİ SON GELİŞMELERİ VE GERÇEK DURUMU ÖZETLEYEN YENİ BİR BELGE GÖNDERMİŞTİR. RAPOR KONSEY BAŞKANLIĞINA, GENEL KURULA, SİYASİ GRUP YÖNETİCİLERİNE, DAİMİ KOMİTEYE, SİYASİ İŞLER VE HUKUK KOMİSYONLARINA VE DEMOKRASİDEN YANA OLAN, TÜRKİYE'DE İNSAN HAKLARINI SAVUNAN PARLAMENTERLERE İLETİLMİŞTİR. SÖZKONUSU RAPORUN KISA BİR ÖZETİNİ, YAN TARAFTA BULACAKSINIZ.

Geçen yıl Ocak ve Mayıs aylarındaki Konsey Genel Kurulu oturumlarına TSİP tarafından sunulan raporlarda Türkiye'deki 12 Eylül darbesinin gayri meşru niteliği, demokratik kurumları yoketmesi, insan haklarını tümüyle ortadan kaldırması, işçi hakları, sendikal hareket ve DİSK üzerindeki baskısı,devlet politikası haline getirilen yaygın işkenceler, cezaevlerindeki insanlık dışı uygulamalar, devletin ve toplumun merkezi organlardan yerel birimlere,hatta teknik kurumlara ve hizmet sektörüne kadar askerileştirilmesi ve faşistleştirilmesi,Kürt halkı üzerinde şiddetlendirilen devlet terörü ve benzeri konularda ayrıntılı bilgiler örnekleriyle veriliyordu.

Gene bu raporlarda, generaller cuntasının "terörü önlemek" ya da "demokrasiyi rayına oturtmak" gibi demagojileri teşhir edilerek kanıtlarıyla çürütülmekte ve 12 Eylül öncesinin terörünün yerine örgütlü, kapsamlı bir devlet terörünün nasıl konulduğu gösterilmekteydi.

Bu son belgede ise özellikle faşist cuntanın demokrasiden ne anladığı gösterilmekte ve "demokrasiye dönüş" demagojisi teşhir edilmektedir.

REPORT ON TURKEY

Facts and Exact Situation Under the Generals' Boots

TSİP

Prepared by SOCIALIST WORKERS' PARTY OF TURKEY

TSİP RAPORUNDA:

●Kenan Evren'in açıkladığı takvimin "demokrasiye dönüşü" değil anti-demokratizmi kalıcılaştırmayı ve parlamenter görünümlü bir yarı-askeri diktatörlüğü yerleştirmeyi öngördüğü,

●Toplumsal ve siyasal yaşamı belirleyen tüm temel konularda askeri cuntanın uzun erimli, kalıcı ve dokunulmaz yasalar çıkardığı ve çıkarmakta olduğu,

●Yeni yapılacak anayasanın çerçevesinin bu yasalarla ve generallerin konuşmalarıyla esasen çizilmiş bulunduğu,

●Danışma Meclisi'nin oluşum ve atanma biçimi, Kurucu Meclis (Anayasa Meclisi) adı verilen kurumun, gerçekte beş kişilik generaller konseyine özdeş olduğu,

●Siyasi partilerin kapatılmış olması, hiçbir tartışma ortamının bulunmaması, basın, anlatım ve düşünce özgürlüğünün zerresinin bile varolmaması nedeniyle Referendum'un peşinen anti-demokratik olacağı, ayrıca oy ve tasnif yöntemlerinin de demokratik olmayacağı, cuntanın baskı, tehdit ve şantaj yoluyla bu diktatörlük anayasasını geçirtme niyeti anlatılmakta,

●Cuntanın siyasal, toplumsal, hukuksal ve eğitimsel yaşama değgin yaptığı ve yasa adı altında kalıcı ilan ettiği değişiklikler tek tek ele alınmakta, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, Avrupa İnsan Hakları Konvansiyonu ve onun Opsiyon Protokolü ve nihayet Helsinki Senedi ile bağdaşmayan hukuk dışı özellikleri tek tek sergilenmekte, ayrıca yeni hazırlanan yasa tasarılarının da anti-demokratik nitelikleri belirtilmektedir.

●Raporda ayrıca DİSK mahkemesindeki hukuk dışı uygulamalara, Savaş Hali hükümlerine, savunma avukatlarının duruşmalardan çıkarılmasına, DİSK liderlerine duruşmalara getirilip götürülürken insanlık dışı davranılmasına, on yıl önceki 12 Mart mahkemelerinin savcısı Süleyman Takkeci'nin niteliğine ve DİSK yöneticilerine hakaret etmesine değinilmektedir.

●TÖB-DER mahkemesi ve sonuçları, iddianameden ve esas hakkındaki mütalaadan alıntılarla özetlenmektedir.

●Kürt halkı üzerindeki insanlık dışı uygulamalardan yeni örnekler fotoğrafla verilmektedir.

●Askeri cezaevlerindeki terörün en son örnekleri dile getirilmektedir.

BU DA N.VARLIK'IN TAKVİMİ

Generaller bu rejimi bir anayasayla hukuki kılıfa büründürmek, bunu da bir referandumla cilâlamak istiyorlar.

Bu niyetleri hayatın her alanında belli olmaktadır. Nitekim cuntanın Yüksek Hakem Kurulu'nun başı, işçi düşmanı Naci Varlık son yaptığı açıklamada, en fazla ücret artış oranlarını (tavanlarını) 1982'den başlayarak üç yıl için saptadıklarını,bu sürenin kısaltılmayacağını buyurmuş.

Yani bu sicilli halk düşmanı, efendilerinin emriyle 1984 yılı sonuna kadar ücret artışlarını dondurmuş.

Hani 1983'de seçim yapılacaktı? Hani en geç 84 bahar'ından itibaren ülkeyi siyasi partilerin yöneteceği "hür demokratik parlamenter rejim" kurulacaktı?...Hani süngü zoruyla durdurulan toplu sözleşme düzeni yeniden işlemeye başlayacaktı?

Görüldüğü gibi cunta iktidarı ve politikayı öylesine vesayeti altına almıştır ki, ülkenin geleceğine öylesine ambargo koymuştur ki, seçimlerden sonraki yönetimi de kendilerinin ve tekelci sermaye adına başka generallerin ipoteğinde görmektedir.Demokrasiye dönüş dedikleri şeyin ne menem bir şey olduğu bundan da belli değil mi?

l'Humanité

Fransız Komünist Partisi Merkez Yayın Organı l'Humanité gazetesi Türkiye'deki askeri rejime ve DİSK davasına geniş yer veren yayınlarını sürdürüyor.

Genel İş Konfederasyonu (CGT) ve ve Fransız Komünist Partisi'nin Paris'de T.C. Büyükelçiliği önünde düzenledikleri protesto gösterisinde konuşan FKP Politbüro üyesi Maxime Gremetz'in sözleri gazetede şöyle özetlenmiş:

"Türkiye 15 aydır Amerikancı bir askeri cuntanın çizmesi altında yaşıyor. Bay Reagan tarafından desteklenen ve finanse edilen bir rejim, terörü egemen kılmıştır:70 bin tutuklu, 2.000 idam talebiyle yargılama, 10 infaz edilmiş idam ve çok sık uygulanan işkenceler. Ve şimdi de 52 sendikacıyı asma tehtidiyle başlayan yargılama komedisi.

Dünyanın dört bir köşesinde tiranlığa karşı mücadele eden halklarla dayanışma içinde olan biz, şimdi de Türkiye halkıyla dayanışmamızı tekrar dile getirmek için burada toplanmış bulunuyoruz. Türkiye'deki olaylar konusundaki tüm suskunluk ve büyük haberleşme araçlarının genel sansürü gözönüne alınırsa bu dayanışma bugün her zamankinden daha da zorunlu olmaktadır.

Demokrasi ve özgürlük savunuculuğunun şampiyonu geçinenler,nedense garip bir şekilde kayıplara karışmışlardır.

Kuşkusuz ki, bu gibilerin çoğu için, kendilerinin bu alandaki davranışları daima anti-komünizmle uyum içindedir. Fransız Komünist Partisi ise, Türkiye'de 52 sendikacının hayatlarının kurtarılması,zulüm ve işkencenin durdurulması,bu ülkenin demokratlarıyla güçlü bir dayanışmanın dile getirilmesi isteğinde olan herkesle birlikte bu eylemin gelişmesine katkı getirmeye aralıksız devam edecektir."

Öte yandan l'Humanité Fransa'daki kimi çevrelerin suskunluğunu ya da Türkiye'deki rejimi mazur gösterme gayretlerini ve bu paralelde davranan Le Monde gazetesini eleştiriyor. 28 Aralık 1981 tarihli FKP Merkez Yayın Organı l'Humanité, yayınladığı *"Le Monde ve Türk Faşizmi"* başlıklı kısa değinmede, Le Mond'un Türk faşizmini hafifsemesi konusunda, bu rejimi sadece biraz "sert" bulan ama bunu da "altı yıllık terör gelişiminin bedeli" diye niteleyen başyazıyla ve başyazarla alay ediyor.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Macaristan

Macaristan'da yaşayan ulusal azınlıklara mensup 40 bin çocuk ve öğrenci kendi dilinde eğitim görmektedir. İki dilde öğretim yapan geleneksel okullar yanında, gittikçe daha fazla sayıda ulusal topluluk okulları açılmakta olup buralarda dersler Almanca, Sırp-Hırvatça, Slovakça veya Romence olarak verilmektedir.

Şehir ve köylerde ana dili Macarca olmayan okul çağına gelmiş çocuklardan en az 15 tanesi için kendi ana dilinde öğrenim yapılan ulusal topluluk okullarının açılması, Macaristan'da yasa gereğidir. Ayrıca ülkenin başka yerlerinde üç dilde eğitim yapan ana okulları da bulunmaktadır.

Macar Eğitim Bakanlığı, ulusal topluluklar için 10 yıllık bir ders programı hazırlamıştır. Bilindiği gibi Macaristan'da 7 ulusal azınlık yaşamakta olup, bunlar bütün ülke nüfusunun %1,5'ini oluşturmaktadır.

Çekoslovakya

Çekoslovakya'da bir kısım tüketim malları 1 Aralık 81'den itibaren ucuzlatılmıştır. Fiyat indirimi,özellikle suni maddelerden yapılmış eşya ve elbiselerde, perdelik kumaşlarda ve bazı elektrikli ev araçlarında %10 ile %33 arasında olmuştur.

ADC

ADC'de geçtiğimiz Aralık ayı başından geçerli olmak üzere, yeni yapılan apartman dairelerinin kiralarında indirime gidilmiştir. Bakanlar Kurulu'nun kararına göre aylık gelirleri ne olursa olsun bütün yeni apartman dairesi kiracılarından aynı tarifeye göre kira alınacaktır. Başkent Berlin'de bu, dairenin konforuna göre 1. metre kare için ayda 1 Mark ile 1,25 Mark arasında değişmektedir.

Nato

Londra'daki Uluslararası Stratejik Araştırmalar Enstitüsü tarafından yayınlanan "Askeri Denge 1981-1982" adlı kitaba göre, NATO'ya bağlı asker sayısı 1981 yılı sonunda 4,9 milyonu aşmıştır. Silah altındaki asker sayısı, 1980 yılına kıyasla toplam 57 bin artmış bulunmaktadır. Bilindiği gibi NATO, Viyana'da yapılmakta olan Orta Avrupa'da üslenmiş askerlerin sayısında indirim yapılması görüşmelerinde anlaşmaya imza koymayı reddetmektedir.

☐ Çirkin Amerikalı ☐

Sosyalist Polonya'yı çökertmek amacını güden karşıdevrimci komplonun önünün kesilmesi Beyaz Saray yönetimini çileden çıkardı.

Reagan, Polonya'daki bozguncu harekete karşı önlemler alınmasından rahatsızlık duymakla kalmadı, aynı zamanda kendi anti-sovyetik Soğuk Savaş kampanyasını bu vesileyle şiddetlendirmek istedi. Sovyetler Birliği'ne karşı ambargo uygulamaya kalkıştı.

Bu kararını Avrupa ülkelerine de uygulatmak istedi. Ama bu niyetini İngiltere'nin soğuk savaş cadısı Margereth Tatcher dışındaki Bata Avrupa devletlerine kabul ettiremedi.

NATO Dışişleri Bakanları Konseyi toplantısında ise tarafları uzlaştıran bir karar çıkarıldı.

Beyaz Saray, NATO'ya, Sovyetler Birliği'ni ve Polonya'yı suçlayıcı bir karar çıkarttırırken, öte yandan ambargo uygulanması konusunda bağlayıcı bir karar aldırtamadı.

Böylece Washington'un şantaj politikası Polonya'nın içişlerine karışan,Sovyetler Birliği'ni kınayan bir metni geçirerek NATO'da etkisini gösterdi.

PAKİSTAN'DA BASKI VE TERÖR

Pakistan'da 1977 Temmuz'undan bu yana 4 yılı aşkın bir süredir Ziya ül Hak başkanlığında askeri bir diktatörlük hüküm sürmektedir.

Hatırlanacağı gibi 16 Ekim 1979'da ülkedeki bütün siyasal partiler yasaklanmış ve tüm demokratik haklar halkın elinden alınmıştır. Siyasi görüşleri nedeniyle hapse atılmış insan sayısı 100.000'in üzerinde tahmin edilmektedir. Ülkenin her tarafında siyasi cinayetler işlenmektedir.

1978 yılında, 130 fabrika işçisi Multan'da öldürülmüş, Pat Fieder'de ise onlarca köylü kurşuna dizilmiştir. Seçimle işbaşına gelmiş olan Pakistan Başbakanı Zülfikar Ali Butto,1979 yılında asılmıştır. Nazir Abbasi adlı öğrenci lideri 1980'de Sind şehrinde işkence edilerek öldürülmüş, Belucistanlı öğrenci lideri Hamid Baluh uzun süren işkencelerden sonra 11 Haziran 1981 günü asılmıştır.

Pakistan Komünist Partisi'nin bir açıklamasına göre, özellikle Afganistan'daki Nisan Devrimi'nden sonra Afganistan devrimini destekleyen Pakistanlılara karşı bir tutuklama kampanyası açılmıştır. İlerici ve demokrat Pakistanlılar, başta Lahor olmak üzere çeşitli askeri kamplarda işkence görmektedirler.

Pakistan Komünist Partisi Merkez Komitesi Üyesi Yam Saki, 10 Aralık 1981 günü askeri cunta tarafından tutuklanmış, Lahor'da gördüğü insanlık dışı işkencelerden sağ çıktıktan sonra özel bir askeri mahkemede yargılanarak hapse atılmıştır. Onunla beraber yargılanan diğer Pakistanlı yurtseverler şunlardır: Pakistan Sendikası Başkanı Prof. Nakvi, Şaim Vasti, Ahmed Kemal Varsi, Şabbir Şar ve Pakistan Federatif Öğrenci Birliği Başkanı Amar Lal.

Yukarıda adı geçen yurtseverler, Afgan devrimi ile aktif dayanışma içinde oldukları ve Pakistan'daki askeri cuntaya karşı sürekli bir mücadele içinde oldukları için hapse atılmışlardır.

Pakistan askeri rejiminin terörüne destek olan Amerikan ve Alman silah tekelleri, Pakistan'a hertürlü yardımını sürdürmektedirler. ABD, daha geçenlerde 3 milyar dolar değerinde yeni bir askeri ve ekonomik yardım vaadinde bulunmuştur. Amaç, Pakistan halkının demokrasi mücadelesinin baskı ve terör

altında tutulması ve Pakistan'ın Afgan devrimine karşı bir saldırı üssü olarak kullanılmasıdır.

Bilindiği gibi, Pakistan'daki 5 yılı aşkın diktatörlük süresince ülkenin askeri bütçesi %60 artmış olup,yeni bütçe yılında %16 yükseltilerek 1,8 milyar dolara ulaşmistir. Ziya ül Hak hükümetinin ABD'ye sipariş vereceği F-16 uçakları ve diğer saldırı silahları buna dahil değildir.Silahlanma bütçesinin finansmanı uğruna tarım ve endüstriyel gelişme fonları azaltılmıştır.Pakistan'ın dış borçları 9 milyar doları aşmaktadır. 1981 yılı mali yardımlarının %60'dan fazlası bu borçların ödenmesinde kullanılmıştır. Böylelikle Pakistan halkı giderek daha da yoksullaşmakta ve onun yarattığı değerler, denizaşırı emperyalist güçlere, silah tüccarlarına ve onların destekleyicisi yerli yöneticisi kliğe yaramaktadır.

Başta işçi sınıfı olmak üzere Pakistan halk güçlerinin askeri diktatörlüğe karşı yürütmekte olduğu demokrasi mücadelesi, uluslararası işçi sınıfı hareketinin desteğiyle gittikçe güçlenmektedir.

Mısır

Mısır hükümeti, Başkan Sedat'ın öldürülmesi ardından toplam 2500 Mısırlıyı tutuklamıştır. Kahire basınının bildirdiğine göre, Mısır İçişleri Bakanı İsmail, bunu parlamentoda yaptığı bir konuşmada açıklamıştır. Haber ajanslarının belirttiğine göre, şu anda Mısır hapishanelerinde en az 4000 kadın ve erkek politik tutuklu bulunmaktadır.

El Salvador

Merkezi, Panama Kanal Bölgesinde bulunan ABD Güney Silahlı Kuvvetler Komutanı Tuğgeneral Wallace Nutting, El Salvador'a doğrudan silahlı müdahalede bulunulmasını istemiştir.Amerikan generali, UPİ Ajansına verdiği bir demeçte El Salvador cuntasının ekonomik, politik ve askeri yönden desteklenmesi gerektiğini söylemiştir.

Sosyalist Küba'ya Yönelen Tehdit

DEVRİMİN 23. YILDÖNÜMÜNDE KÜBA HALKINI SELAMLIYORUZ

Küba devrimi, Latin Amerika halklarının bağımsızlık ve sosyal kurtuluş mücadelesinde hem tarihsel bir dönüm noktasını, hem de Batı yarım küresindeki devrimci hareketin yeni bir aşamasını oluşturmaktadır.

1953 yılında Moncada Kışlasına karşı yapılan saldırı ile başlayan mücadele, 6 yıl sonra Havana'da başarı ile sonuçlanmış ve Küba tarihinde yeni bir sayfa açılmıştı. Böylelikle 407 yıllık İspanyol sömürge boyunduruğu ile 60 yıllık Amerikan emperyalizminin egemenliği son bulmuş oluyordu. Küba halkı, 1 Ocak 1959 gününden başlayarak eski toplumsal yapıyı değiştirip, sosyalizmi hedefleyen anti-emperyalist ve demokratik bir düzeni kurma yoluna koyuldu. Geçen 23 yılda hiç de küçümsenemeyecek büyük başarılar elde etti.

Devrimin ilk aşaması Batista ordularını yenen isyancı askeri birliklerin 1 Ocak 1959 günü Havana'ya girmesi ile başladı. Toprak ağaları, şeker tüccarları, büyük ithalatçılar, büyük banka yöneticileri ve ABD emperyalizminin yarı-sömürgeciliğini savunanların sınıf diktatörlüğünü oluşturan eski iktidarın sosyal, politik ve ekonomik temelleri yıkılarak, demokratik ve anti-emperyalist bir halk iktidarı kuruldu.

17 Mayıs 1959 tarihli tarım reformuyla ilgili yasa, devrimin ilk aşamasının en önemli ve tayin edici bir adımıydı. Özel mülkiyette kalacak en fazla toprak miktarı 402 hektar olarak belirlendi. Tarım reformu sayesinde yabancı tekellerin Latifundiyaları ve yerli toprak ağaları ortadan kaldırıldı. Batista diktatörlüğü ile kirli işler yapan Amerikan telefon şirketi devletleştirildi. 6 Mart günü ev kiralarına %50 indirim getiren yasa çıkarıldı; sadece zenginlere ve yabancı turistlere peşkeş çekilen ülke sahilleri halkın kullanımına açıldı.

İlk bir-kaç ay içinde alınan sosyal-ekonomik tedbirler yanında işsizliği ortadan kaldırmak ve sağlık ve eğitimin çok kötü olan şartlarını değiştirmek için binlerce yeni öğretmen mahrumiyet bölgelerine gönderildi, buralarda birçok yeni hastahane açıldı. Kumar, esrar ticareti ve kaçakçılık yasaklandı, kadın ticaretini önleyici tedbirler alındı. Ekonomik güçlükler nedeniyle sıkı bir tasarrufa gidildi. Fakat bunun yükü, kapitalist ülkelerde olduğu gibi fakir halk yığınlarının omuzuna bindirilmedi. Lüks tüketim mallarının ithalatı durduruldu. Halka eşit bir şekilde temel besin maddelerinin dağıtımı sağlandı.

ABD, 5 Temmuz 1960 günü Küba'dan yapılan şeker ithalatını durdurarak, Küba devrimini ekonomik yönden boğmak istedi. Bunun üzerine 6 Ağustos'ta en önemli yabancı şirketler, 17 Eylül'de de ABD'ye ait tüm bankalar devletleştirildi. Geriye kalan yerli ve yabancı diğer bankalar ile 383 büyük şirket 13 Ekim 1960 günü devletleştirildi. ABD'nin buna cevabı 5 gün sonra Küba malları üzerine ambargo koymak oldu. Bunun üzerine 25 Ekim'de bütün Kuzey Amerikan şirketleri Devrimci Küba Hükümeti tarafından devletleştirildi.

Yeni kurulan devlet, işçi ve köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğünü oluşturuyordu. Bu, daha sonra proletarya diktatörlüğüne dönüşerek devrimin kararlı bir şekilde kökleşmesine yol açtı.

1960 yılı boyunca Küba'da sosyalist toplumun inşasına geçiş için gerekli ön şartlar yaratıldı. Halk ekonomisinin ana dallarındaki üretim araçlarında devlet mülkiyeti egemen oldu. Bu, yeni iktidar şartlarında halk mülkiyeti karakterini aldı. İç ve dış karşı-devrime karşı etkin bir mücadele verebilmek için silahlı halk güçleri örgütlenerek 28 Şubat 1960 günü "Devrimi Savunma Komitesi" oluşturuldu. Sendikalar güvenilir işçi liderleri tarafından yönetilerek, sendikal çalışmanın odak noktasına üretimin sorumluluk altında sürdürülmesi, devrimin savunulması ve Marksizm-Leninizmin öğrenilmesi alındı.

Emperyalizm, devrimin bu ilk aşamasında ekonomik ambargo yanında, devrimci süreci felce uğratmak için çeşitli girişimlerde bulundu. Amerikan gizli servisi CİA, karşı-devrimci çeteler aracılığıyla kırsal kesimde türlü eylemler düzenleyerek, ekonomiyi sabote etmeye çalıştı, halkı terörize etti, birçok cinayet işlendi. Devrimin önderlerine karşı suikastler düzenlendi. Emperyalizm, Küba devriminin öncü kadrolarını ortadan kaldırmayı amaçlıyordu.

17 Nisan 1961 günü, ABD donanmasının desteğindeki ve çoğunluğu sürgündeki Küba'lılardan olan ve CİA tarafından eğitilen çeteler, Küba'nın Domuzlar Körfezi'ne bir çıkartma yaptı. Amaç, Küba topraklarının bir kısmını işgal edip, kurulacak geçici bir hükümet aracılığıyla ABD'nin müdahale etmesini sağlamaktı.

İşgal kuvvetleri, Kübalı halk milisleri tarafından üç gün içinde ezildi. Küba halkının Playa Giron'daki bu başarısı, ABD emperyalizminin Latin Amerika'daki ilk askeri yenilgisiydi.

Küba'nın geçen 23 yıl içerisinde sosyalizm kuruculuğunda ulaştığı büyük başarılar, Amerikan emperyalizmini huzursuz etmeye devam etmektedir. Geçen Temmuz ayında Küba Devlet Başkanı Fidel Kastro'nun açıkladığına göre ABD, Küba'ya karşı şimdi de bakteriyolojik bir savaş başlatmıştır. Bunun sonucu olarak, bulaşıcı hastalıklardan 18'i çocuk olmak üzere 113 kişi ölmüştür. Sarı humma hastalığını taşıyan sivri sinekle yayılan ve Dengue Humması adlı virüs hastalığına yakalanan Küba'lıların sayısı 300.000'i aşmaktadır. Fidel Kastro, bulaşıcı hastalığı yayan Tip-2 virüsünün şimdiye kadar Küba'da hiç bulunmadığına dikkati çekmiştir. Amerikan ve Meksika sermayesi ile kurulmuş iki şirket, hastalığı yayan bu sivrisineklere karşı mücadelede kullanılan böcekkıran ilacının satışını reddetmiştir.

Bu hastalığı bulaştıran sivri sineğe karşı başlatılan kampanyaya 13 bin uzman katılmakta olup, sadece 1981 yılı içinde büyük bir miktarı döviz olmak üzere 125 milyon DM. harcanmıştır.

130 hastahane yalnız Dengue Hummasına yakalananların tedavisine tahsis edilmiş, 50 okul da hastahane haline getirilerek çok hızlı bir şekilde yayılan bu hastalığın önlenmesinde kullanılmıştır.

Devlet Başkanı Kastro, CİA'yi halen Küba'da yaygın olan ve şeker kamışı, tütün, do-

(Devamı 10. sayfada)

CUBA

GERÇEK HALK DAYANIŞMA GECELERİ

Gerçek Avrupa Komitesi tarafından düzenlenen Halk Dayanışma Geceleri başarıyla devam ediyor. Gazetemizin geçen sayısında haberini verdiğimiz geceler, programlandığı gibi Frankfurt, B.Berlin Fulda, Duisburg, Stuttgart ve Münih'te yapıldı.
Türkiye'deki faşist cuntanın teşhir edildiği, ülkemizdeki demokrasi güçlerinin birliği ve anti-faşist cephe sorunlarının ele alındığı bu toplantılar, cuntaya karşı mücadelede yurt dışı dayanışma görevi kapsamında önem kazandılar. Geceler Nürnberg, Hamburg, Hannover ve Zürich'de yapılacak toplantılarla devam edecek.

FRANKFURT □□□□□□□□□□

İlk toplantı 10 Ekim 1981 günü Frankfurt'da yapıldı.
TSİP adına V.Gürcan'ın ve TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu ile DİSK Genel Yönetim Kurulu üyesi Yaşar Arıkan'ın da katıldıkları toplantı başarılı geçti.

BATI BERLİN □□□□□□□□□

26.12.1981 günü B.Berlin'de yapılan toplantıya 300 civarında izleyici katıldı. Toplantıyı B.Berlin Gerçek Komitesi adına açan TSİP Samandağ ilçe yönetim kurulu üyesi ve Balıkçı İşçileri Sendikası başkanı Neffel Yıldız konuşmasında Türkiye'deki politik durumun kısa bir özetini yaptıktan sonra, özellikle Avrupa'daki ekonomik krizin doğurduğu sonuçları anlattı.

İkinci konuşmayı geceye konuk olarak katılan TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu yaptı. Gazioğlu konuşmasında faşist cuntanın eğitim emekçilerine uyguladığı baskıları dile getirdi. TÖB-DER üyesi öğretmenlerin cuntanın baskı ve işkencesi altında da mücadelelerini sürdürdüğünü belirten Gazioğlu, konuşmasını "faşist cunta iktidara elkoymuş, binlerce insanı hapse atmış, işkenceden geçirmiştir. Fakat işkence ve katliamların hesabı cuntadan mutlaka sorulacaktır" diyerek bitirmiştir.

Daha sonra söz alan DİSK Genel Yönetim Kurulu üyesi Yaşar Arıkan yaptığı konuşmada, faşist cuntanın yönetime gelir gelmez ilk işinin grevleri yasaklamak olduğuna dikkati çekerek, sözlerine "cunta işçi sınıfına, onun kazanılmış haklarına saldırmış; işçi sınıfımızın ileri sendikal örgütü DİSK'i kapatmış, yöneticilerini tutuklayıp ağır işkencelerden geçirmiş ve şimdi de 52 DİSK yöneticisini idam talebiyle yargılamaktadır. Buna gerekçe olarak da 1 Mayıs kutlamalarını, 15-16 Haziran 1970 eylemini ve iki saatlik genel grev uygulamasını ileri sürmektedir" diye devam eden konuşmasını, en acil hedefin cuntayı bir an önce devirmek olduğunu vurgulayarak bitirmiştir.

Konuşmalardan sonra koro ve ozanların okuduğu türkülerle devam eden toplantıda, Şili Halk Ekibi'nin okuduğu türküler büyük bir ilgiyle izlenmiştir.

Bu arada gecede bir konuşma yapan İran Halk Partisi'nin (TUDEH) yetkilisi İran'daki son gelişmeleri anlattıktan sonra, "halklarımız devrimin kazanımlarını korumak ve daha ileri götürmek için kararlıdır" diyerek Türkiye'de verilen mücadelede TSİP'ne başarılar dilemiştir.

DUİSBURG □□□□□□□□□□

5.12.1981 günü yapılan geceye 100 kişi civarında bir izleyici grubu katıldı. Açış konuşmasından sonra kürsüye gelen V.Gürcan, yaptığı konuşmasında cuntanın uygulamalarını ve demagojilerini sergiledikten sonra, özellikle sosyalist hareketin birlik sorununa yönelik bir konuşma yaptı. Birlik sorununda TSİP'nin karşılaştığı grupçu eğilimleri örnekleriyle anlatan Gürcan, konuşmasında F.Almanya'da yaşayan işçilerimizin sorunlarına da geniş bir yer ayırmıştır.

Daha sonra sırasıyla söz alan TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu VE DİSK GYK üyesi Yaşar Arıkan, askeri-faşist cuntanın genel olarak eğitim emekçilerine ve işçi sınıfına, özel olarakta onların ekonomik-demokratik örgütleri olan TÖB-DER ve DİSK'e yaptıklarını özetlediler. Toplantı kültür programıyla sona erdi.

MÜNİH □□□□□□□□□□□□

19.12.1981 günü yapılan geceye 300 civarında topluluk katıldı. Gecede TSİP adına V.Gürcan, TÖB-DER Başkanı G.Gazioğlu ve DİSK GYK üyesi Yaşar Arıkan birer konuşma yaptılar. Gece kültür programıyla sona erdi.

STUTTGART □□□□□□□□□

27.12.1981 günü yapılan toplantıya 150 civarında bir topluluk katıldı. Bu gecede de TSİP adına V.Gürcan ve DİSK GYK üyesi Yaşar Arıkan birer konuşma yaptılar.

FULDA □□□□□□□□□□□□□

14.12.1981 günü Fulda'da yapılan geceye 200 kişi civarında bir topluluk katıldı. Geceyi bir konuşma ile açan Gerçek Komitesi Bölge Sekreteri arkadaştan sonra kürsüye gelen V.Gürcan, "ülkemiz Türkiye cumhuriyet tarihinin en karanlık günlerini yaşıyor" diye başlayan konuşmasında, faşist cuntanın 1 yılı aşkın zamandan beri emekçi halkımız üzerindeki uygulamalarını anlattı.

B. Berlin Okullarında Yabancı Çocuklar

11-12 Aralık 1981'de Batı Berlin'de Eğitim ve Bilim Sendikası "B.Berlin Okullarında Yabancı Çocuklar" konulu bir konferans düzenledi. Çok kalabalık bir izleyici topluluğunun katıldığı toplantının ilk gününde uzun bir konuşma yapan TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu, Türkiye'deki askeri-faşist diktatörlüğü teşhir ettikten sonra özetle şöyle dedi:

"Burada çalışan ve yaşayan göçmen işçilerin çocuklarının eğitimleri, özellikle temel eğitimleri konusunda başlıca üç görüş bulunmaktadır. Birinci görüş, azınlık sınıfları, azınlık okullarını savunan görüştür. Bizce en zararlı, en yanlış görüş budur. Bu görüş, şoven, milliyetçi ve faşist kaynaklıdır. Halkların dostluğuna, kardeşliğine değil, düşmanlığına inananların görüşüdür. Ayrıca bu görüş eğitimin evrensel karakterini reddeden, eğitimi yalnızca bir şartlandırma aracı olarak gören bağnaz bir görüştür. Bu görüşün hayat bulması ile sadece çocukların ve gençlerin çarpık kişilikli olarak yetişmesine yol açılmakla kalınmaz; aynı zamanda yerli yabancı çelişkileri daha da derinleştirilip, toplumsal uyumsuzluk tehlikeli bir biçimde tırmandırılır. Göçmen işçilerin çocuklarının eğitimi için savunulan ikinci görüş ise, hiçbir ayrıma tabi tutulmaksızın bu çocukların Alman çocukları ile birlikte Almanca eğitim görmesini savunan görüştür. Bize göre bu görüşün de birinci görüş kadar olmamakla birlikte, sakıncalı tarafları vardır. Okul öğretimine yeni başlayan bir çocuğun, anadilinden tümüyle mahrum edilmesi onun kişiliğinin sağlıklı gelişmesini engeller. Anadilinden mahrum bir insanın, günün birinde, eğitimin herhangi bir safhasında ülkesine döndüğünü düşünelim -ki bu durum bizim çocuklarımız için çok mümkündür- nasıl bunalımlara düşeceğini bir hayal edelim. Biz eğitimciler anadilin insan kişiliğinin gelişmesinde, toplumsal uyumda oynadığı rolü inkâr edemeyiz. O zaman yabancı işçi çocukları için öyle bir eğitim uygulanmalıdır ki, hem bu topluma uyum gösterebilsinler, Alman çocuklarıyla eşit koşullarda eğitim olanaklarından yararlanabilsinler; hem de kendi anadillerinden, ulusal kültürlerinden tümüyle kopmasınlar."

BATI BERLİN YÖNETİMİ PROTESTO EDİLDİ

Batı Berlin'de gerici CDU hükümetinin yabancılar için çıkardığı yönetmelik binlerce Türkiyeli, Alman, Yunan, Yugoslav vatandaşı tarafından, 28 Kasım 1981 Cumartesi günü Hermannplatz'da yapılan bir gösteriyle protesto edildi. Ortalama 25 bin kişinin katıldığı yürüyüşü aralarında GERÇEK B.Berlin Komitesi'nin de olduğu 70 kadar demokratik örgüt destekledi.

TÖB-DER'LE DAYANIŞMA GECESİ

Münih'de yapılan TÖB-DER'le Dayanışma Gecesi çok coşkulu geçti F. Alman Eğitim ve Bilim Sendikasının düzenlediği toplantıya 2000'e yakın Türk, Kürt ve Alman izleyici katıldı.

Gece'de TÖB-DER Genel Başkan Vekili Ayhan Kutlay, ve DİSK Tekstil Genel Başkan Vekili Selahattin Uyar birer konuşma yaptılar. Sanatçı Melike Demirağ'da bir program sundu.

Gecenin özelliği, Türkiyeli siyasal gruplar arasındaki en geniş eylem birliğinin sağlanmış olmasıydı.

Toplantı'da Türkiye'deki cuntanın devlet terörü ve insanlık dışı uygulamaları dile getirildi. TÖB-DER davası hakkında bilgi verildi.

Gecenin geliri tutuklu TÖB-DER yöneticilerinin ailelerine yardım fonuna aktarıldı.

BASIN TOPLANTISI

F.Hükümetin yabancıların haklarını kısıtlayan yeni kararlarını protesto etmek ve F.Alman demokratik kamuoyunun dikkatlerini çekmek için GERÇEK, KKDK, FİDEF, DİB-FAK ve Kürt Halkevleri Bonn'da 10.11.1981 günü bir basın toplantısı düzenlediler. Toplantıya katılan örgütler, F.Anayasa'nın ayaklar altına alınması anlamına gelen bu uygulamalara sessiz kalmayacaklarını ve tüm olanaklarıyla bu uygulamaların karşısında olacaklarını belirttiler.

KISA...KISA...

*Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF) 10. Kongresi 10-15 Şubat tarihleri arasında Küba'nın Başkenti Havana'da yapılacak. Türkiye'den davet edilen üç delege arasında TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu da var.

*Meksika'daki Şili'li siyasi mültecilerden 15'i geçtiğimiz ay açlık grevi yaparak, Pinochet zindanlarındaki altı siyasal tutuklunun yemeklerine siyanür katılarak zehirlenmelerini protesto ettiler.

*Fransız Faşistlerinin Yeni Güç Partisi'nin Komando adı verilen çeteleri, Fransız Komünist Partisi'nin Polonya politikasını protesto etmek için Paris'de bazı gazete büfelerindeki l'Humanité gazetelerini yırttılar. Walesa'yı ve Polonya'daki karşı-devrim hareketi ile dayanışma içinde olduklarını söylediler.

GERÇEK TAKVİMİ 1982

Postfach 600713
6000 Frankfurt 60

GERÇEK OKULU HAZIRLIK ÇALIŞMALARI

GERÇEK Avrupa Komitesi tarafından açılması kararlaştırılan GERÇEK OKULU'nun ilk çalışması yılsonu tatilinde F.Almanya'da yapıldı.

Birinci dönem çalışmalarına Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde ve F.Almanya'nın bölge ve kentlerinde görevli komiteler tarafından seçilen 37 arkadaş katıldı.

Önceden yerel birimlere gönderilen yönergede, çalışmaların düzeni, ders konuları ve temel kaynak kitapların listesi yerel komitelere iletilmişti.

Türkiye'de daha önce yapılmış olan Parti Okulu'nun ilk yıllarındaki modelin esas alındığı birinci dönem kurları, buranın koşulları gözönünde tutularak 8 tam günde, yaklaşık 45 ders saatinde bitirildi.

Yurtiçindeki okul çalışmalarında görev almış bazı arkadaşlarında ders verdiği bu dönemde şu konular işlendi: Bilimin önemi ve mücadeledeki yeri, sınıflar ve sınıf mücadelesi, bilimsel öğretide parti kavramı, diyalektik maddecilik, tarihsel maddecilik, ekonomi politik, emperyalizm, proletarya enternasyonalizmi, sosyalist devrim öğretisi, devlet, devrim ve proletarya iktidarı, bilimde ulusal sorun ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı, ittifaklar sorunu ve cephe, Türkiye'de sınıflar ve sınıf mevzilenmeleri, işçi sınıfı ve demokratik halk iktidarı, faşizm ve anti faşist mücadele, sosyalist âhlak, yurtdışındaki göçmen işçilerimizle ilgili politikamız.

Yerel komiteler tarafından banda kaydedilen dersler o birimlerdeki arkadaşlara eğitim olarak iletilecek, ayrıca yazılı hâle getirilip çoğaltılacaktır.

Ayrıca, Nisan ayında yapılacak ikinci dönem çalışmalarına kadar, eğitim çalışmaları merkezi bir takvimle düzenlenen yerel seminerler biçiminde devam edecektir. Cumartesi-Pazar olmak üzere düzenlenecek bu ikişer günlük seminerler merkezden gelecek arkadaşlar tarafından verilecektir.

OKUYUCU MEKTUPLARI...

Gazetemiz Dayanışma yayın hayatına girdiği günden beri emekçi sorunlarının işlenmesine özel bir önem veriyor. Günlük yaşamımızdaki ve çalışma hayatımızdaki çeşitli haksızlık ve bozuklukları en çarpıcı biçimde dile getiren, Avrupa'nın ve dünyanın çeşitli memleketlerinde çalışan arkadaşlarımızdan mektuplar geliyor. Bu dostlarımızın kimisi bir uygulamayı bize aktarıyor, kimisi çeşitli isteklerde bulunuyor. Kimisi de bu zulüm ve zorbalık düzenine duyduğu kini, özgürlük ve sosyalizme olan tutkusunu şiire döküp, yayınlanması için gazetemize gönderiyor.

Şunu hemen belirtelim ki, gönderilen bu mektupların hepsi değerlendiriliyor. Hepsine cevap veriliyor ve istekleriniz yerine getiriliyor.

Aşağıda bize gönderilmiş mektuplardan bazı örnekler bulacaksınız. Dayanışma gazetesi mektuplarınızı seve seve yayınlamaya, böylece sorunlarınızı ve düşüncelerinizi daha geniş bir kitleye duyurmak için elinden geleni yapmaya devam edecektir.

Kardeşçe selamlarımızla...

Freudenstadt Dayanışma okurları adına bize uzun bir mektup gönderen M.Ö, F.Almanya'dan " sığınma hakkı" istemiş işçilerin durumunu aktarıyor. Mektubuna şöyle başlıyor:

"Biz Baden-Würtenberg eyaleti yöneticilerinin kasıtlı olarak karşımıza çıkardığı engelleri ve bu yüzden ortaya çıkan sorunları gazetemiz Dayanışma aracılığı ile kamu oyuna duyurmak istiyoruz.

Son AP azınlık hükümetinin yürürlüğe koyduğu ve Cunta'nın daha katı bir şekilde uyguladığı 24 Ocak kararları nedeniyle ailemizin yiyecek buğdayını ve bir çift öküzünü satarak buralara göç ettik. Sığınma hakkı için dilekçelerimizi verdikten sonra, bizi tepemizden tırnağımıza kadar kontrolden geçirdiler. Amaçları sağlıklı olup olmadığımızı, yani işlerine yarayıp yaramadığımızı anlamak idi. Nasıl ki eski zamanın köle tüccarı, zenci kölenin dişlerine bakarsa, bir at cambazı ya da celep satın alacağı hayvanı kontrol ederse, bizi öyle kontrol ettiler. Karşılaştığımız durum bundan farksızdı. Nihayet işlerine yarayacağımızı anlayınca bize çalışma ve oturma müsadesi verdiler. İş ve ev bulmak oldukça zor olduğundan kimimiz ormanda, kimimiz ufacık bir odada 3-4 kişi kalarak idare ettik."

Daha sonra başlarına geleni bir bir anlatan M.Ö mektubuna şöyle devam ediyor. "Polis bize baskı yapıyor. İşimiz düşüp yanlarına gittiğimizde, bize, Türkiye'de herşey normale dönmüştür, buradan gidin, diyorlar. Bizi savunan avukatlara sırf gözdağı vermek için ceza kesiliyor. Tıpkı Hannover'de olduğu gibi. Halbuki Türkiye' de emekçilere yapılan baskı Cunta'nın gelmesiyle sistemli bir devlet terörü halini almıştır." M.Ö arkadaşımız mektubunu şöyle bitiriyor. "İşçiler birleştikleri zaman yıkamayacakları engel yoktur. Bu hem memleketimiz, hem Almanya için geçerlidir."

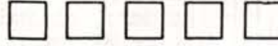
M.Ö arkadaş bize iki tane de şiir göndermiş. Şiirlerinden birisinde şöyle diyor:

"Çarpık köhne düzen dağıttı
bizi
Kula kul etti ağlattı bizi
Kendi krizini atlatmak için
Alman beyleri bir pula sattı
bizi"

Evet M.Ö arkadaş. Sizin de ikinci şiirinizin bir dörtlüğünde söylediğiniz gibi, bütün bu çektiğimiz çileler bir gün biter. Yeter ki biz azimle "Güneşe doğru" yürümeye devam edelim. Yeter ki bu yürüyüşü yavaşlatmayalım. Sayımızı her gün arttırabilelim. O zaman bizim aşamayacağımız engel yoktur.

•

Braunschweig'dan Ö.Y bize bir şiir göndermiş. Şiir Ankara'daki faşist cuntayı anlatıyor. Eğer, diyor Ö.Y arkadaş, şiirimi yayınlayacak değerde bulur ve yayınlarsanız çok sevinirim. Şiiri olduğu gibi yayınlıyoruz. Ayrıca Ö.Y arkadaştan daha yeni şiirler ve uzun mektuplar da bekliyoruz.

Ellerini kollarını sallayarak geldiler.
"Demokrasiyi rayına oturtacağız"
Daha uzun konuşmak istedi Paşa..
Hatları şahlandı yüzünde, yalan dedi,
Mimikleri baskın çıktı yalanlarına.
Korktu... Ve korkarak,
Bir o yana baktı, bir bu yana
Bir yanda ordularıydı, bir yanda komutanları.
Yüreklendi Paşa ve israr etti
"Demokrasi, düzen ve insan hakları"
Yine sustu... Kupkuru oldu boğazı.
Düşündü, düşündü bir derin,
Arkasındaki komutanlarını.
Komutanlarının da komutanları var,
Daha arkada onların da komutanları.
Bir zincirdir bu uzanır gider
Bunu sen de çok iyi bilirsin ki Paşa,
Bir ucu CIA'dadır bu zincirin,
Öbür ucu Pentogon'da.
Sen yalnızca bir halkasın arada
Umut orada tutsak işte,
Özlem orada...
Özgürlük orada zincire vuruldu,
Ayaklarım orada prangada.
Davama inancım var yardımıma koşacak,
Göreceksin Paşa, BU ZINCIR KOPACAK!
Bir ucu tarihin çöplüğünde zincirin,
Bir ucu senin boynunu saracak.

Evet. Z.Coşkun arkadaşın gönderdiği şiir ise adeta yukarıda ifade edilen özlemi tamamlıyor. Uzun şiirinin ilk dörtlüğünde şöyle diyor:

"Faşistlerin hakkından
Geleceğiz işçilerle
Özgürlüğü kuracağız
Geleceğiz işçilerle."

Ve daha sonra şöyle devam ediyor.

"Sömürünün temeline
Köhne düzenin direğine
Patronun, Paşanın gözüne
Vuracağız işçilerle.

İşçim köylüm elele
Faşizme karşı birlikte
Coşkun derki sosyalizme
Geçeceğiz işçilerle
İşçilerle köylülerle."

ALMANYA MEKTUPLARI

Kardeşim,

Son mektubunda, "yediğin içtiğin senin olsun, bana oralarda gördüklerini anlat, izlenimlerini aktar" diye yazıyorsun. Sana bu mektubumda gördüğümü, yaşadığımı, tanık olduğumu dilimin döndüğünce anlatmaya çalışacağım. Sanırım sen de gazetelerden izliyorsun. "F.Almanya'da ekonomik kriz büyüyor", "işsizlik bir felaket halini alıyor" gibi haberler gün aşırı basında yer alıyor.

Bu gerçekten doğrudur. Bunu kavramak için, eski Almanya ile yenisinin görünüşünü bile karşılaştırmak yeter. Öyle ekonomi bilimine vakıf olmak da gerekmiyor.

Bir kere o eski, temiz, tertipli Alman kentlerinin yerinde yeller esiyor. Hani eskiden Almanya'dan izinli dönen arkadaşlar ballandıra ballandıra anlatırlardı."Sokaklarına bal dök yala" derlerdi. Şimdi ise durum tam tersi. Her taraf pislik içinde. Bakımsız ve pis. Bu eski Almanya'yı bilenler için göze çarpan farklılık oluyor.

Sonra sokak başları, Kiosk önleri ve Gasthaus'lar tıka basa insanlarla dolu. Hiçbir iş yapmayan, ellerinde bira şişeleri, devamlı içen, içkiden yüzleri kıpkırmızı olmuş insanlarla. Bilirsin eskiden mesai saatleri içinde Almanya'nın en büyük kentlerinin en işlek caddelerinde bile bu kadar insan görmek olası değildi. Gündüz caddelerde emekli ihtiyarlardan ve krank almış işçilerden başkasına pek rastlanmazdı. Halbuki şimdi öyle mi. Hem kalabalık kentlerin işlek caddeleri, hem en ücra kasabaların sokakları ve meyhaneleri insan dolu. Bizim İstanbul'un Beyoğlu'na, Ankara'nın Kızılay Caddesine benziyorlar. Şunu demek istiyorum ki, bizim insanlarımız işsizlik yüzünden cadde ve kaldırımları doldururlar. Almanlarınki de ayni sebepten olmasın?

Kardeşim,

Alman gazeteleri ve televizyonu her gün yeni bir fabrikanın daha kapandığını ya da başka bir fabrikanın işçi çıkarmaya başladığı haberini veriyor. Büyük kentlerde işsizliğe karşı protesto gösterileri, direnişleri oluyor. Sendikalar, ilerici partiler işçi çıkarımını protesto ediyorlar. Avrupa Ortak Pazar istatistiklerine bakılırsa 1982 yılında işsizlik Almanya'da 2 milyona varacakmış. Bu, Birinci Dünyü Savaşı'ndan bu yana Almanya'nın yaşadığı en büyük işsizlik anlamına geliyor.

Bunu sıradan bir insanın bile hissedip, kavraması mümkün. Sokakbaşlarında sarhoş Almanlar yatıyor. Yanlarında içki şişesi. Halleri perişan. Hatta dilencilere bile rastlamak mümkün. Elinde gitarı ile kalabalık caddelerin ve meydanların köşesine dizilmiş modern dilencileri hiç saymıyorum.

Kardeşim,

Bütün bunlar elbette ekonomik krizin belirtileri. Üstelik krize yakalanmış tek ülke Almanya değil. İsveç, İsviçre gibi adı refah ülkesine çıkmış memleketleri de krizin sardığı biliniyor. İngiltere, yani Majestelerinin güneş batmayan imparatorluğu yüz yıldır görmediği toplumsal şiddet olaylarına sahne oluyor. Ekonomik krize bağlı olarak toplumsal muhalefette bir canlanma başlıyor. Grevler, kitle gösterileri, toplantılar, direniş eylemleri birbirini kovalıyor.

Dünya kapitalizminin kalbinin attığı yer sayılacak Avrupa kapitalizmi yine bu krizi atlatmasını ve kanlı kırım savaşları ile faturasını halklara ödettirmesini becerecek mi?

Bu soruya kesinlikle HAYIR diye cevap vermek gerekir.

Neden dersen. Çünkü bu kez halklar barış isteğinde, silahların sınırlandırılması ve nükleer bir savaşın durdurulması isteğinde daha kararlı ve azimli görülüyorlar.

Savaş çığırtkanlığından parsa toplamayı uman ve sürekli sertlik taraftarlığı yapan Reagan'ın "Avrupa'da

(Devamı 10. sayfada)

Onbeşleri Anıyoruz

Bundan 61 yıl önce 28 O-cak'ı 29 Ocak'a bağlayan gece Mustafa Suphi, Etem Nijad ve arkadaşları Mustafa Kemal'in adamları tarafından kalleşçe öldürüldüler.

Trabzon'dan Batum'a geçmek isteyen ve kendilerine Ankara hükümetinin temsilcileri tarafından "bir tekne tahsis edilen" Mustafa Suphi ve arkadaşları, Kemalist burjuvazinin tuzağına düşürüldüler. Tekneyi götüren Yahya Kaptan ve adamları Ankara'dan aldıkları talimatla, deniz ortasında Türkiye komünist hareketinin ilk önderlerini hunharca katledip denize attılar.

Türkiye siyasi tarihinin bu kanlı cinayet olayını Ankara adına tertipleyen Topal Osman namıyla maruf bir lumpendi. Ne ki, Topal Osman, öyle sıradan lumpenlerden değildi. Mustafa Kemal'in başmuhafızı idi. Yani fedaisiydi.

●M. Kemal, bu diktatörlüğün temellerini daha kurtuluş savaşı yıllarında atmıştır.

●İşçi sınıfının siyasal örgütlenmesini Bolşevikleştirmek üzere yola çıkan Mustafa Suphi ve arkadaşlarını bu nedenle katlettirmiştir.

●Ulusal kurtuluş savaşının anti-emperyalist motifleri nedeniyle bizim sınıfımızla burjuva sınıfı arasındaki çelişki belki bir süre ikinci planda kalır gibi gözükmüştür. Ama bu çelişkinin uzlaşmazlığı o yıllarda bile vardır.

●Mustafa Suphi'nin katlettirilmesi bu uzlaşmazlığın en çarpıcı örneğini teşkil etmiştir.

●Gerçekten de, 1920-1921 Türkiye'sindeki iki Mustafa vardır. Bunlardan birincisi: MUSTAFA SUPHİ, işçi sınıfının önderidir. İkincisi ise o zamanın komünistleri tarafından BURJUVA KEMAL diye

29 Ocak 1921

MUSTAFA SUPHİ

İşte bu Topal Osman, efendisinden aldığı emirle harekete geçmiş, kendi hemşehrisi olan bir başka Lumpeni (Yahya Kaptan'ı) katliamı uygulamakla görevlendirmiştir.

Öldürülmelerinin 61ci yıldönümünde, Türkiye işçi sınıfının bu yiğit evlatlarını saygıyla selamlarken, şu gerçeklerin altını bir kez daha çiziyoruz:

●İşçi sınıfı ve emekçi halk adına Mustafa Kemal'e övgüler düzmek, şayet cehalet ya da Kemalist kuyrukçuluğu değilse, olsa olsa kaba bir makyavelizmdir.

●Çünkü Atatürk sınıfımızın ve halklarımızın dostu değildir. Türkiye'de işçi sınıfı, emekçi kitleler ve Kürt halkı üzerinde burjuvazinin sınıfsal diktatörlüğünün ve milli zulmünün baş mimarıdır.

adlandırılan Mustafa Kemal'dir; burjuvazinin siyasi ve askeri lideridir.

●Biz Türkiye işçi sınıfının en ileri siyasal müfrezesi olarak, her iki Mustafa'yı da yanyana koymadık ve koymayacağız.

●Bu konuda kavram kargaşası yaratılmasına, Mustafa Kemal'in aklanmasına, üstelik de sözümona işçi sınıfı adına Mustafa Kemal'in "ulusal kahraman" ve benzeri sözlerle methedilmesine göz yummayacağız.

●Sınıfsal bakış açısının, sınıfsal ölçütlerin lâf kalabalığı altında hasıraltı edilmesine müsaade etmeyeceğiz.

●Bu nedenle, Mustafa Kemal'i de, Kemalizmi de teşhir etmeye devam edeceğiz.

●Bunu Mustafa Suphi yoldaşın anısını ve mücadele geleneğini yaşatmanın vazgeçilmez bir gereği sayacağız.

●Onun açtığı bayrağı proletaryanın kalbi İstanbul'a ve Türkiye'nin başkenti Ankara'ya dikmeye bir kez andiçtik; her türlü burjuva düşüncesine ve burjuvazinin küflenmiş ideolojik silahı Kemalizme karşı ödünsüzce mücadele etmeden bu bayrak taşınamaz. Bu nedenledir ki, Mustafa Suphi'ci olmak, Mustafa Kemal'i teşhir etmeyi gerektirir. Çünkü hem Mustafa Suphici olmak, hem de Kemal'e övgü düzmek mümkün değildir.

●Biz hem maktûlü hem de katili selamlayanlardan değiliz.

EĞİTİM KÖŞESİ

Militarizm Nedir?

Sömürücü sınıflar ve emperyalist ülkeler, gerek ülke içinde ve gerekse ülke dışında, sömürgelerde ve pazarlarda, çıkarlarını korumak için baskıya ve zora başvururlar. Kapitalizm geliştikçe bu baskılar sistemleşir ve kendi araçlarını da yaratarak başlıbaşına bir *olay* haline gelir. Ülke içindeki emekçilerin mücadelesini bastırmak amacıyla kullanılan "içe dönük militarizm" ve sömürge pazarlardaki emperyalist çıkarları korumaya yönelik "dışa yönelik militarizm" aynı özü taşırlar: Silahlı güç ve şiddet.

Emperyalizm çağında militarizm, sömürücü sınıfların başlıca egemenlik sistemi haline gelmiştir. Bu dönemde, örneğin ABD, Batı Almanya ve diğer emperyalist ülkeler için sömürülerini koruyabilmeleri, silahlı güç bulundurmalarından ve zor kullanmalarından ayrı düşünülemez hale gelmiştir. Bu durumda silah üretimi, sanayinin vazgeçilmez bir kolu haline gelir ve giderek temel üretim dallarından birini oluşturur. Çağımızda en gelişmiş militarizm biçimi SANAYİ-ORDU kaynaşması şeklinde kendini gösteriyor.

Bu aşamada toplumsal ekonominin tümü askeri güçlerin ihtiyaçlarına göre biçimlenir. Silah üretimi, hem üretimin başlıca amacı olur, hem de militarizm düşüncesi, eğitimden propagandaya kadar bütün alanlara yayılır. Militarizmin sınıfsal temelini, tekelci sermaye ve onun ekonomik çıkarları oluşturur.

Militarist ekonomiler üretim güçlerinin gelişmesinin önünde büyük bir engel teşkil ederler ve toplumsal gelişmeyi baltalarlar. Çünkü, silah üretimi büyük boyutlara ulaşmıştır ve toplumun sırtında ağır bir yük haline gelmiştir. Bu yükün altından kalkabilmek için vergiler ve fiyatlar alabildiğine artırılır. Sonunda militarizmin getirdiği bütün ek harcamalar ve emek gücü, işçi sınıfı tarafından karşılanır, çalışanlar tarafından ödenir.

Militarizmin çıkarları savaşlara bağlıdır. Çünkü bu tür ekonomilerin pazarlarının genişletilmesi için savaştan başka bir yol yoktur. Dünyada ve tek tek ülkeler arasında savaşlar çıkartmak, devletler arasındaki düşmanlıkları körüklemek militarizmin başlıca amacını oluşturur. Böylece bu ülkelerin silah istekleri çoğalır ve militarizmin silah pazarı genişler.

Militarist ekonomilerin insanlığa ne gibi felaketler getirdiği iki dünya savaşından görülebilir. 60 milyondan fazla insanın ölümüne ve yüz milyonlarca insanın sakat ve hasta kalmasına malolan bu savaşlar, emperyalist-militarist Alman ve Japon ekonomileri ile yine emperyalist-militarist ABD, İngiliz ve Fransız ekonomileri arasında pazar kavgasının sonucu olmuştur.

Militarist ekonominin ve savaş siyasetinin başını bugün ABD emperyalizmi ve militarizmi çekiyor. Silahlanma yarışını kışkırtan, bölgesel savaşlar için ortam hazırlayan ABD militarizmi böylece kazancını yükseltmeyi ve içine düştüğü bunalımı ertelemeyi umuyor.

MESLEK YASAĞI PROTESTO EDİLDİ

Batı Berlin Sosyalist Birlik Partisi(SEW) meslek yasağını protesto için 2 Aralık 1981 Salı günü bir yürüyüş düzenledi.

Yüzlerce öğretmenin, demokratın, ilericinin katıldığı yürüyüşte meslek yasağı protesto edildi.

Batı Berlin Sosyalist Birlik Partisi'nin üyesi olduğu için öğretmenlikten uzaklaştırılan Reiner Rowald adındaki öğretmenin tekrar mesleğine dönmesi gerektiği vurgulanarak,demokratik bir ülke olma iddiasında olanların sırf bir sosyalist partiye üye olduğu için, bir öğretmeni işten uzaklaştırmakla suç işledikleri belirtildi.

GEW de dağıttığı bir bildiride meslek yasağının F. Almanya'da yeni olmadığını,F.Almanya tarihinde bu tip olaylara sık sık rastlamanın mümkün olduğunu söyleyerek, şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da meslek yasağına karşı yoğun bir mücadele verileceğini belirtti.

SOSYALİST KÜBA'YA...

(Baştarafı 5'de)

muz ve sığırlara musallat olan diğer bulaşıcı hastalıklardan da sorumlu tutmuştur.

Öte yandan Prensa Latina adlı Küba Haber Ajansının bildirdiğine göre, geçtiğimiz Eylül ayının ilk yarısında özellikle Havana'da 1815 kişi kanlı bir göz iltihabına yakalanmıştır. Aynı hastalık geçtiğimiz yaz, Surinam, Honduras ve Kolombiya'nın Kuzey sahillerinde de görülmüş olmakla beraber,Küba ile bu ülkeler arasında seyahat bağlantısının olmaması ABD'nin Küba'ya karşı bir bakteriyolojik silah kullanmakta olduğunu göstermektedir. Haber ajansı devamla, eski CİA ajanı William Turner'in geçenlerde yayınladığı bir kitapta eski ABD Başkanı Nixon döneminde "düşman bazı ülkelere karşı bakteriyolojik silah kullanılmıştır" şeklindeki açıklamasıyla bu olayın doğruluğu bir kez daha kanıtlanmaktadır,demektedir.

DKP'nin Politik Sığınmacılarla İlgili Konferansı

Alman Komünist Partisi(DKP) tarafından düzenlenen politik sığınma ile ilgili Konferans, 19 Aralık 1981 günü Marl şehrinde yapıldı.

Gerçek Gazetesi Avrupa Dayanışma Komitesi temsilcilerinin de katıldığı ve "politik sığınma hakkı eksiksiz olarak uygulanmalıdır" sloganı altında toplanan Konferansı açan DKP MK Üyesi Heinz Lange, F.Almanya'nın her tarafından gelmiş olan F.Alman ve yabancı uluslardan konukları selamladıktan sonra, ilk sözü DKP MK Üyesi Herbert Lederer'e verdi. Mesleği avukatlık olan Lederer yaptığı konuşmada, çeşitli örnekler vererek; ülkelerinde barış ve demokrasi için faşizme, emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı mücadele verdiklerinden dolayı haklarında kovuşturma açılmış, hatta ölüm cezası ile yargılanmaları istenen yabancıların durumunu anlattı.

F.Alman makamlarının, NATO ittifakı içinde bir dost olarak gördükleri Ankara'daki askeri diktatörlüğü açıkça desteklemekte olduğunu ve Türk-Kürt demokratlarının politik sığınma işlemlerinde bu nedenle çeşitli güçlükler çıkarılmakta olduğunu belirten Herbert Lederer, sosyalist ülkelerden kaçıp gelenlerle, SAVAK ajanlarına kısa sürede sığınma hakkının tanınmakta olduğuna dikkati çekti.

DKP MK Üyesi H.Lederer konuşmasının son bölümünde, Partisi'nin politik sığınma hakkı ile ilgili taleplerini şöyle sıraladı:

- F.Alman Anayasası'nın 16. Maddesi tarafından güvence altına alınmış olan,politik nedenlerle haklarında kovuşturma açılmış olanlar için sığınma hakkı eksiksiz olarak uygulanmalıdır.
- Politik sığınma için başvurmuş olanlara, iki yıl süre ile çalışma izni verilmesine ilişkin karar kaldırılmalıdır.
- Politik sığınma için dilekçe veren bir kimse, çocuk parası alma ve insan haysiyetine yaraşır bir evde oturma hakkına sahip olmalıdır.
- Sığınma hakkı, Cenevre Konvansiyonu ile F.Alman Anayasası'nın öngördüğü şekilde hiçbir önlem ve kısıntı getirilmeden tanınmalıdır.
- Sığınma davalarında antikomünizm, NATO'ya bağlılık vb. politik gerekçeler istenmelidir.
- DKP, yabancılara ve politik sığınma için başvurmuş olanlara karşı gösterilen düşmanlık ve ayrımcılığa son verilmesini, milliyetçilik, ırkçılık ve yabancı düşmanlığı güdenlere karşı federal yasaların gereğinin yapılmasını istemektedir. DKP, politik göç ve sığınma nedenlerinin daha yaygın bir şekilde duyurulması ve politik sığınma başvurusunda bulunanlara karşı anlayışlı davranılması için bütün demokratik örgüt ve işçi kuruluşlarına çağrı yapar.

Daha sonra, söz alan Gerçek Gazetesi Avrupa Dayanışma Komitesi temsilcisi, yazı işleri sorumlusu olduğu İLKE dergisi ve KİTLE Gazetelerinde çıkan çeşitli yazılar nedeniyle hakkında toplam 145,5 yıla kadar hapis cezası istenen Y. Hasançebi'nin durumunu anlatarak, politik sığınma için başvurusundan bu yana 15 ay gibi bir zaman geçmiş olmasına rağmen, resmi makamlardan bugüne kadar hiçbir cevap alınamadığını belirtti. Konferans'ı yöneten heyete, bu konuda bu ayrıca iltica talebinde bulunanların karşılaştığı zorlukları ve önerileri içeren iki ayrı belge sundu.

Söz alan diğer konuşmacılar, vize zorunluluğu ve diğer kısıtlamaların konması ile politik sığınma için başvuranların sayısında yarı yarıya bir düşüş görüldüğü, Federal Hükümet'in politik sığınmacılara yaptığı sosyal yardımın yetersiz olduğu,seyahat serbestisinin tanınmadığı ve evlenme işlemlerinde güçlükler çıkartıldığını vurguladılar.

Faşist Hitler döneminde Almanya'dan ayrılmak zorunda kalıp, Hollanda'da geçirdiği 12 yıl süresince karşılaştığı güçlükleri anlatan yazar Alice Starkenbach, her ülustan politik sığınmacıların bir araya gelip, kendi ortak sorunlarını kamuoyuna daha iyi duyurmak için bir kuruluş oluşturmalarını önerdi.

Konferansa katılanlar, Federal İçişleri Bakanı Gerhart Baum'a bir açık mektup göndererek yeni politik sığınma yasasının geri alınmasını, dilekçe sahiplerine adi suçlu gibi, ayrımcı ve aşağılayıcı davranılmasına bir son verilmesini ve sığınma hakkına getirilen her türlü kısıtlamaların kaldırılmasını istediler.F.Almanya'da yaşayan yerli ve yabancılara yapılan çağrıda da yabancı düşmanlığına karşı çıkılması istendi. F.Almanya'daki Türkiye Cumhuriyeti Büyükelçisi ile cunta başı Evren'e gönderilen protesto mektuplarında da, Türkiye'deki demokratlara karşı açılan davalara son verilmesi, DİSK'li sendikacılarla diğer demokratların serbest bırakılması, kapatılan siyasi parti ve kuruluşların çalışmalarına izin verilmesi istendi.

ALMANYA MEKTUPLARI... ALMANYA

(Baştarafı 8. sayfada)

sınırlı bir nükleer savaşın olabileceğini" söylemesi üzerine yüzbinlerce barışsever insan Bonn'da,Berlin'de, Paris'te,Roma'da, Londra'da, Amsterdam'da ve Brüksel'de ayağa kalktı. Sanıyorum ki, 1929'lardan beri kıta Avrupa'sı ilk defa böylesi büyük kitle gösterilerine sahne oluyor.

Özellikle Almanya'da krizin yükünü büyük ölçüde bizimkiler çekiyor. Yabancı düşmanlığı körükleniyor. Alman işsizlerine sıkıntılarının sebebidir diye yabancılar gösteriliyor. Yabancı düşmanlığında ve özellikle Türk düşmanlığında, el altından önemli ölçüde teşvik gördüğü kesinlikle bilinen Neo-Nazi'ler başta geliyor. İş başındaki koalisyon hükümeti bu konuda dişe dokunur bir tedbir bile almadı. Son Münih katliamı Neo-Nazi gruplarının bu serbestlikten ne kadar yararlandıklarının açık bir kanıtı oldu.

Yabancı düşmanlığının kurbanı bizimkilere gelince... Burada o kadar çoğuz ki!Parklar, Bahnhof'lar, Gasthaus'lar, Getto'lar, her yer ama her yer Türkiye'lilerle dolu. Sen eski günleri çok iyi bilirsin. Bundan onbeş yıl kadar öncelerini. O zamanlar birbirimizi görüp konuşmak, dertleşmek en büyük dileğimiz ve isteğimizdi. Ama şimdi nasıl İstanbul ve Ankara gibi büyük kentlerde insanlar bir büyük apartmanda yıllarca birlikte yaşarda yine de birbirlerini tanımazlarsa, işte onun gibi bir şey. Aslında herkes birbirinin Türkiye'li olduğunu biliyor. Ama artık kimse birbirine selam bile vermiyor.

İşte kardeşim, ben sana bu mektuplarımda adetleri, sıkıntıları, sorunları ve umutları ile bizimkileri anlatacağım.

Şimdilik hoşçakal...

Mainz ve Peine'de Faşist Terör

ÜLKÜCÜLER BİR KÜRT GENCİNİ ÖLDÜRDÜLER

MHP güdümlü faşist terör son günlerde demokrat ve ilericilere saldırılarını yoğunlaştırdı.

26 Aralık 1981 günü Mainz'de KKDK Wiesbaden dernek başkanı ve MYK Üyesi Metin Gökalp eşi ile beraber işe giderken faşistlerin saldırısına uğradı. Ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan arkadaşımız, burada da gözü dönmüş faşistlerce öldürülmek istenmiştir.

Mainz'deki olaydan bir gün sonra 27 Aralık 1981 günü bu kez de Peine'de yine KKDK üyesi iki işçi evlerine giderken 8-10 kişilik faşist bir güruhun silahlı saldırısına uğradı. Saldırıya uğrayanlardan Nezir Şeker arkadaşımız olay yerinde can verdi, Halil Yıldız ise aldığı kurşun yaraları sonucu ağır şekilde yaralandı.

Bütün bu saldırılar cuntadan ve onun yurtdışındaki Köln Başkonsolosu İlhan Kıcıman gibi yardakçılarından teşvik görmekte ve F.Alman-ya'da MHP'nin yan kuruluşu olarak faaliyet gösteren faşist TÜRK FEDERASYONU'ndan kaynaklanmaktadır.

Aralarında KKDK, GERÇEK, FİDEF, DİB-FAK, KOMKAR ve KOÇ-KAK'ın da bulunduğu demokratik kuruluşlar 4.11.1981 günü Bonn'da bir basın toplantısı düzenlediler ve KKDK üyelerine yapılan bu faşist saldırıları protesto ettiler. Toplantıya katılan tüm Türkiye'li ve Alman demokratik kişi ve kuruluşlar, Federal hükümetten faşist katillerin bir an önce cezalandırılmalarını ve faşist Türk Federasyonu'nun kapatılıp, yöneticilerinin sınır dışı edilmelerini talep ettiler.

Bir Fıkra

Evren'in Rüyası

Duyduğumuza göre son zamanlarda Cunta Başı "Yeniçeri Ağası Kenan Ağa" biraz sıkıntılı ve üzüntülü görünüyormuş... Ağzını bıçak açmıyormuş. Derdi de şu imiş: "Acaba bu halk bir gün beni iktidardan devirirse ne yaparım? Paçayı nasıl kurtarabilirim?" Gece gündüz kafası bu işle meşgul imiş...Böylesine korku ile dolu olan adam elbette yattığında iyi uyuyamaz. Sürekli uykusuzluktan ve kabuslar görmekten şikayet eder.

İşte yine böyle kafası binbir fitne, ficir ve kötülük ile dolu olarak yattığı gecelerden birisinde rüyada kendisini ölmüş olarak görmüş.

"Yahu" diye düşünmüş, "öbür dünyada o kadar insanı kandırdım da niye bu dünyanın insanlarını da kandıramıyormuşum.? Evet bu ahiretin yaratıklarını da bal gibi kandırabilir ve Cennete pek âlâ gidebilirim,.. "Tamam" demiş "buldum".. "Ben tek başıma Mahşerdeki sınava gidersem, mutlaka beni tanırlar ve Cennete sokmazlar..Ama bir başka yaratığın ardına sığınıp geçersem, sorgudan ve sualden de kurtulurum. O halde arkasında korunacağım bir sevimli Cennetlik yaratık bulmalıyım. Hah buldum..Evet evet bir kuzu bulmalıyım.. Bir kuzudan daha masum yaratık yoktur. Ve kuzu masum olduğu için de mutlaka sorgusuz sualsiz Cennete gider." Deyip bir kuzu bulmuş yanına. Onu kucağına almış. Kendine şöyle bir çeki düzen vermiş. Başlamış iki zebaninin beklediği Cennetin kapısına doğru yürümeye...Kapıya yaklaşmış. Hatta içeriye bir iki adım atmış. Hiç kimse bir şey söylemiyor. Tam içinden "tamam bu sınavdan sıyırdık" diyecekken arkasından kalın bir ses duymuş...

"Hey..Dur... O domuzu almış nereye gidiyorsun..?"

Kenan Ağa şaşırmış..Titreyerek; Bu..bu domuz değil ki. Bakın görüyorsunuz. Bu masum, sevimli bir kuzu..Öyle değil mi?" diyemeden,

Zebanilerden birisi onu tersleyerek susturmuş..

"Sen sus be..Seninle konuşan mı var..Biz Kuzuya soruyoruz."

YORUMSUZ

«Anayasa referandumu için ödenek konulmadı»

Tercüman, 8.1.1982

Kılavuzu karga olanın...

McNamara, Merkez Bankası'na danışman oluyor

Cuntanın Yeni Tertipleri

Polis Stockholm'de yaşayan ve Kürt devrimci demokrat hareketi içinde aktif çalışan A. Kumaraslan'ı gözaltına almış ve kendisine, Türkiye'ye iade edileceğini bildirmiştir. Kumaraslan Türkiye'de cinayet işlediği gerekçesiyle Türk polisi tarafından İnterpol aracılığıyla İsveç polisinden istenmişti. Ve İsveç polisi, hem İsveç kanunlarına, hem de politik göçmenlerle ilgili Cenevre Konvansiyonu'na aykırı bir şekilde kendisini iade kararı almıştı.

Ne ki, bir yandan Stockholm'deki Kürt ve Türk demokrat çevrelerinin gayreti diğer yandan İsveç basınının ve demokratik kamuoyunun hassasiyeti sayesinde polisin Kumaraslan'ı iadesi mümkün olmadı ve böylece cuntanın çirkin bir emeli daha kursağında kaldı.

Türkiye'deyken DDKD G.Y.Kurulu Üyesi olan Kumaraslan için cunta polisinin hazırladığı iade gerekçesi tamamiyle düzmece ve mesnetsiz iddialara dayanıyordu. Ve arkadaşımızın sözü edilen işlemlerle en ufak ilişkisi olmamıştı. Ama politik göçmenlerin iade edilemeyeceğini iyi bilen cunta, kendisine karşı yurt dışında sürdürülen muhalefeti sindirmek için onları düzmece evrakla "adi" suçlu gibi göstermenin tertipleri içindeydi.

Politik bir göçmene karşı polisin izlediği bu tutum İsveç kamuoyunda ve basınında tepkilere yol açtı. Bütün günlük gazeteler olaya yer verdiler. Polisin ve meselenin incelenmesi için arkadaşımızın gözaltında tutulmasına karar veren savcının tutumunu eleştirdiler. Kürt ve Türk demokrat çevrelerinin temsilcileri İsveç Adalet Bakanıyla görüştüler, bir bildiri yayınladılar ve çeşitli bakanlıklara mektuplarla başvurdular. İsveç Hükümeti'nin aldığı bir kararla Kumaraslan serbest bırakıldı.

Olayın ilginç yönü İsveç polisinin tutumuydu. İsveç'te her kuruluş generaller cuntasının nasıl demokrasi düşmanı olduğunu, demokrasiden yana olanları bilhassa solcuları nasıl boy hedefi yaptığını iyi biliyordu. Söz gelimi hiç bir suçları olmayan DİSK yöneticilerinin idamla yargılanıyor olmaları, cuntanın demokrasi yanlılarını sindirmek için ne gibi yollara tevessül edebileceği noktasında ibret verici bir olaydı. Ve cunta, Kumaraslan olayında olduğu gibi düzmece evraklarla, yurt dışındaki demokrasi mücadelesinde yer alanların Türkiye'ye iadesini isteyebilirdi. İsveç polisinin böylesi entrikalara alet olması demokratik kamuoyunda hatırı sayılır bir tepki oluşturdu.

Ancak arkadaşımızın gözaltında bulunduğu dönem ve süre içinde Türkiye'ye iade edilmesi tehlikesinin yarattığı olumsuzluğa rağmen, bu olay demokrasinin kazanması ve cuntanın bir yenilgi alması açısından son tahlilde anti-faşist mücadelenin başarı hanesine geçmiştir.

Kumaraslan'ın serbest sırakılması İsveç'teki Türk-Kürt, İsveçli tüm demokrat çevrelerde memnunlukla karşılanırken cunta bu sonuca sinirlenmiş ve tepki göstermiştir.Milliyet gazetesinin bir haberinde cuntanın, Kumaraslan'ın iadesi amacıyla yeniden İsveç'e başvurduğu belirtilmektedir. Ancak cunta hâlâ daha meseleyi çarpıtmakta ısrarlıdır ve devrimci demokratik arkadaşımızı "Apocu" olarak tanıtmaktadır. Maksat açıktır. Demokrasi, ulusal haklar ve sosyalizm için mücadele verenleri, bireysel terörist -ve bu nedenle halkın mücadelesine objektif olarak engel teşkil etmiş olanlarla aynı kefede- gibi göstererek halk arasında karalamaya çalışmak!

Ama bu tertipleri tutmamıştır ve tutmayacaktır.Cuntanın ikinci başvurusu da sonuçsuz kalmaya mahkûmdur.

Yurt dışındaki demokratik muhalefetten bir hayli rahatsız olan cuntanın bu muhalefeti susturmak için çeşitli yollara başvurduğu bilinmektedir. Bunlardan birisi de cunta tarafından kara listeye alınan kişilerin Türkiye'ye geri getirilmesidir. Bu kapsam içinde Stockholm'de geçen bir olay ilginç bir gelişme göstermiştir.

Polonya'da Karşı Devrim Planları

Polonya'daki Solidarnosc yöneticileri tarafından yapılması planlanan karşı-devrimci darbenin ayrıntıları gün geçtikçe ortaya çıkmaktadır. Darbede kullanılacak silahların saklandığı depolar bulunmuş, ortadan kaldırılması düşünülen kişilerle ilgili ayrıntılı bilgilerin de yer aldığı cinayet planları ele geçirilmiştir. Aralık ayının X gününde yapılması planlanan darbenin senaryosu, geçtiğimiz günlerde açıklanan belge ve ses kayıtlarından da anlaşılacağı gibi, en küçük ayrıntısına kadar hazırlanmış bulunuyordu.

Darbe planının son rötuşları, 2. Aralık 1981 günü Radom şehrinde yapılan Solidarnosc Yönetim Kurulu toplantısında yapılmıştı.

Lech Walesa, "Çok ani manevra yapabilecek bir durumda olmalıyız... Bu sistemi yok etme konusunda hiç bir tereddütümüz olmamalıdır.."diyordu.

Radom'daki diğer konuşmalar daha somuttu. Jacek Kuron, "Resmi makamlara karşı yapacağımız darbe için zemin bugünden hazırlanmalıdır" demişti. Ve G. Palka ise ayrıntıları şöyle saymıştı: "Bu amaçla, miğfer ve lastik sopalarla donatılmış işçi milisleri kurmalıyız."

Z. Bujak, sözümona işçi milislerinin ilk eylemini toplantıda şöyle tesbit ediyordu: "Radyo ve TV merkezinin kurtarılması. Derhal bir Ulusal Ekonomi Sosyal Konseyi Kurulmalıdır. Bu Konsey, geçici bir hükümet gibi görev yapacaktır. Ve nihayet hükümet devrilmelidir..."

Planlanan darbeden sonraki ilk dönemin işlerini de, eski KOR yöneticilerinden Jan Rulewski sıralamış: "KOR'un taktiklerini izleyen ve Polonya'daki hiçbir politik partinin katılamayacağı bir hükümet kurulacak..."

HESAPLAŞMA PAZARI

Radom toplantısından birkaç gün sonra Polonya basın ve yayın araçları tarafından ortaya çıkarılan bu darbe planlarının, hazırlayıcıları tarafından yalanlanmamış olması ilginçtir. Daha sonra Szczecin ve Radom bölgelerinde ele geçirilen bildirilerde Radom toplantısında alınan kararların çok geçmeden uygulamasına geçildiği anlaşılmaktadır. Bu bildirilerde X günü, 20 Aralık (PBİP ile Hesaplaşmanın olacağı Pazar Günü) olarak tesbit edilmişti. Radyo ve TV istasyonlarının işgali 17 Aralık günü gerçekleşmiş olacaktı.

Polonya Televizyonu olağanüstü durumun ilan edildiği 13 Aralık gününden sadece birkaç gün önce, ülkenin her yanındaki Solidarnosc'a bağlı işletme birimleri eliyle "Fırtına Birlikleri" oluşturulduğunu haber vermişti. Bu çeteler her biri 250-300 kişiden oluşan dövüşme birliklerini oluşturuyordu. Silah ve patlayıcı maddeler, devlete ait depolardan çalınmıştı. Bu silahlar, 13 Aralık'tan sonra sendikanın çeşitli şubelerinde ele geçirilmiştir.

ORDUDAKİ ÇALIŞMALARLA İLGİLİ TALİMAT

Radom toplantısından sonra belirlenen bazı bölgelerde "Seçim Komisyonları" oluşturularak, bunların yöneticileri "Ulusal Güvene Dayalı Geçici Hükümet"in kurulması kampanyasını yürütmekle görevlendirilmişti.

Solidarnosc yöneticileri aynı zamanda büyük bir silah deposu oluşturmuşlardı. Polonya PAP Ajansının 20 Aralık günü bildirdiğine göre, karşı-devrimci örgütün çeşitli şube bürolarında hem yeni belgeler ele geçirmiş, hem de Szczecin'deki tamirat şantiyesi "Parnica"da bir silah deposu bulunmuştur. Radyo ve TV, aynı gün örgüte ait yeni belgelerin ele geçirildiğini açıklamıştır. Bu belgelerde, PBİP'ne bağlı 80 bin Parti üyesinin darbe ardından "PBİP ile Hesaplaşma Gününde" ele geçirilerek öldürülmesi kararlaştırılmıştı.

Öteki belgeler, ordu içindeki karşı devrimci eylemler için somut talimatların varlığını gösterir: "Askerler, komutanlarını öldürmeli, üniforma ve taşıt araçlarını, kışlalarını Solidarnosc armasıyla donatmalıdır... Askerler, imkan bulur bulmaz elde silah birliklerinden ayrılıp en yakın Solidarnosc örgütüne tekmil vermelidir."

Bulunan belgeler arasında, askeri tesis ve birliklerin resimleri yanında olağanüstü durum süresince nasıl davranılacağı, iş boykotu eylemleri, sözümona devrimci komiteler kurulması, resmi makamlara karşı fesat ve sabotaj eylemlerinden ağır silaha kadar her türlü mücadele biçiminin kullanılmasına ilişkin talimat vardı.

Torun'da yayınlanan "Gazeta Pomorska", 17 Aralık günlü sayısında, Bydgoszcz'daki Solidarnosc şubesi binasında büyük miktarda yiyecek maddesi ve benzin bulunduğunu haber vermekte ve bu şubenin yiyecek ve yakıt maddesi temininde uzmanlaşmış olduğunu belirtmektedir. Bydgoszcz'daki Solidarnosc şubesinde ayrıca anti-Sovyet içerikli birçok yazıyla ses ve video bantları bulunmuştur. Darbeden hemen sonra yayınlanması planlanan bu bantlarda Rulewski ve diğer örgüt yöneticilerinin konuşmaları kaydedilmişti.

DÖVÜŞME BİRLİKLERİNE İLİŞKİN PLANLAR

Silah depoları, cinayet ve darbe planları...22 Aralık günlü Polonya kitle iletişim araçlarının açıklamalarından da anlaşılacağı gibi, son günlerde Polonya'da ele geçirilen belge ve silahlara ilişkin haberlerin ardı arkası kesilmiyor. 22 Aralık günü, yeni gizli yiyecek maddesi depoları, karşı-devrimci yayınlar, Solidarnosc'a ait dövüşme birliklerinin nerede ve ne zaman kullanılacağına ilişkin planlar, silah depoları ve saklanmış büyük miktarda paranın bulunduğunu bildirdi. Tornow, Bochnia ve Debica şehirlerindeki Solidarnosc örgütlerine ait binalarda ele geçirilen bu malzemeler arasında, 6 Aralık 1981 tarihli ve darbe günü için hazırlanmış bir yazıda, örgüt üyeleri tarafından PBİP üyelerinin öldürülmesine derhal başlanması istenmekteydi.

PBİP Merkez Komitesi 1. Sekreteri ve Polonya Halk Cumhuriyeti Başbakanı Wojciech Jaruzelski, Polonya'daki durumu şu sözlerle dile getirmişti: "Anayurdumuz uçurumun kenarına gelmiştir. Yıkılmakta olan ekonomimize hergün yeni darbeler indirilmektedir." Aşağıda bu konuyu doğrulayan bazı rakamlar veriyoruz:

Kömür çıkarımı: Ağustos 1981'de bir yıl öncesi miktardan %22,7 daha düşük olmuş, elektrik üretimi aynı süre içerisinde %7,3 azalmıştır.

Traktör yapımı: %12,4 düşmüştür.

Çimento üretimi: %20 gerilemiştir.

Hayvan kesimi: Kesilmiş hayvan alımı Eylül 1981'de bir yıl öncesine kıyasla %31,5 azalmıştır.

1971 yılı hasadı: Geçen yıla kıyasla toplam 2 milyon ton daha fazla tahıl üretilmiştir. Bu %11 artış anlamına gelmektedir. Patates ve şeker pancarı da iyi bir artış göstermiştir.

Tarımın önemli alanlarında üretim artmıştır. Fazla üretilen bu ürünler halka sunulmayarak Solidarnosc tarafından örgütlenen özel mülkiyete sahip köylülerce istif edilmiş ve karaborsada çok yüksek fiyatlarla satılmıştır.

Üretim: İstatistik Dairesinin verilerine göre bir önceki Eylül ayına oranla %13,4 düşmüştür.

Dışsatım-Dışalım: Dışsatım 1981' in ilk 9 ayında %15,4, dışalım ise %10,1 azalmış, yatırımlarda %21,6' lık bir azalma tesbit edilmiştir. Aynı süre içinde örneğin ev inşaatında 35.600 hanelik bir düşüş olmuştur.

Ücret ve maaşlar: Aynı süre içinde ortalama %24,4 artmıştır.

Dış borçlar: Polonya'nın kapitalist ülkelere olan dış borçları toplam 25 milyar dolara yükselmiştir. 1981'in sadece son üç ayı içinde ödenmesi gereken faiz miktarı 500 milyon dolara ulaşmıştır.

DAYANIŞMA

SORUMLU:O.DOĞANÇAY, YAZIŞMA ADRESİ:Postlagerkarte A 008766,4220 Dinslaken, BANKA HESABI: Sparkasse Dinslaken, Konto-Nr: 833 731